

SEVGİ

DÜNYASI

KASIM 2015 Sayı: 563 Fiyat: 7 TL

KORKU TÛCCARLARINA
KULAK VERMEYİN

İYİLİK GÛCÛ

GELİN, TANIŞ OLALIM

Onur Başkanı:
Dr. Refet Kayserilioğlu

Sahibi ve Genel Yayın Müdürü:
Ayşegül Kayserilioğlu

Yazı İşleri Müdürü:
Güngör Özyiğit

Yayın Kurulu:
Güngör Özyiğit
Nelda Bayraktar
Hale Ürkmezgil

Haberleşme
ve Okur/Abone İlişkileri:
0535 4554223 - 0549 7220248

Yönetim Yeri:
Hayri Eğmezoğlu Sk. İkizler Ap.
No: 8 D: 32 Erenköy/İst.

Baskı:
Hedef Dijital Baskı
Taksim Cad. No: 19/A
Taksim/İstanbul

Fiyatı: 7 TL
Yıllık Abone: 80TL
Yurt Dışı: 100 TL

*Kapak resmi,
Tomasz Alen Kopera*

İÇİNDEKİLER

Korku Tüccarlarına Kulak Vermeyin	2
Dr. Refet Kayserilioğlu	
Davud, Oğulları ve Büyük Aşkı	9
Ahmet Kayserilioğlu	
İyilik Gücü	17
Güngör Özyiğit	
Noosfer ve Ekolojik Denge	24
M. Reşat Güner	
Gelin, Tanış Olalım	28
Ayşegül Çelikkol	
Bir Vazife Adamı, Bir Spiritüalist Macit Aray	33
Erol Yurderi	
Stajyer (The Intern)	37
Nelda İnan	
Zaman Kapsülü Şablonu - 1	41
(Canlı Kryon Celsesi)	

Dergimizin internet sitesini
www.sevgidunyasidergisi.com, www.dostluk.org
adreslerinden ziyaret edebilirsiniz

Sevgili Dostlar

Belki içimizden oy vermekten ve seçimlerden usanmış olanlarımız vardır. Ülkemizin arayış içinde olduğunu düşünmek ve bu arayışa yardımcı olmak en iyisi. Yine bir seçim var ve siz bunları okurken sonuç çoktan belli olmuş olacak. Her ne olursa olsun sükûnet ve hayır dilemek, hayrı beklemek, bunun için yapabileceğimiz her olumlu çabayı göstermek en güzeldir. Bunun için eğer bizler istersek, ülkemizin insanlığa çok önemli ve büyük katkıları olabileceğine inanmak gerek ve inanıyoruz. İstenmeyen gidişattan, onaylayamayacağımız girişimlerden içimiz yanmakta. Ama sonunda düzlüğe ve selâmete varacağımıza güveniyoruz. İçinde bulunduğumuz toplumun ve insanların iyiliğinden, basiretinden, doğru ve hakça olana sahip çıkışından ümidimizi kesmediğimiz içindir bu; ayrıca tarihimize, birikimlerimize güvendiğimiz ve onlarla onur duyduğumuz içindir. En başından beri geçmişe bir baktığımızda ülkemizin ince ince bir yoldan giderek belli bir fonksiyonla her zaman bir şekilde varolduğunu görürüz ve her zaman hakkın ve doğru olanın yanında oldukça varolacağına inancımızı pekiştiririz. O nedenle bu günlerin hayırla geçmesini sabırla bekleyenlerdeniz. Çünkü bu ülkeyi başına buyruk ve keyfince yönetmek zordur. Bu ülkeye öyle kolayından kimse kafasındaki şekli veremez. Bu ülkenin kazandığı değerleri kolay kolay kimse elinden alamaz. Bu ülke kutsanmıştır, etrafı ve üzeri hayırla işaretlenmiştir. Onun gidişatına yön veren uzak görüşlü, zeki ve kararlı insanlar az sayıda bile olsa her zaman vardılar ve hep varolacaklar. Onların sayesinde bu ülke bir şekilde her badireden geçip ışıklı yolunda ilerleyecektir. Ve kötülerin, yalancıların sonu kötü, çok çok kötü olacaktır. Çünkü kötülüğün dönücülüğü şaşmaz ve kötülük en başta kendini meydana getireni eritir, bitirir.

En Derin Sevgilerimizle

SEVGİ DÜNYASI

* Güçlükleri kolaylaştırın.

*Korkutucu değil
müjde verici olun.*

** Korku beden ve ruh
sağlığınız için çok
zararlıdır. Korkularınızı özel
telkinlerinizle yenmeye
çalışınız. Hele korku tüccar-
larına hiç kulak asmayınız.*

** Ancak zorbalar, kendi
inançlarını ve düşüncelerini
başkalarına zorla kabul
ettirmek isteyenler korku
ticareti yaparlar.*

*Kendi bilgisine ve inancının
doğruluğuna inananın korku
ticareti yapmaya neden
ihtiyacı olsun?..*

Dr. Refet Kayserilioğlu

Korku Tüccarlarına Kulak Vermeyin

Allah'ın insanlara en büyük hediyesi hür iradesidir. İnsan bu hür iradesi ile gelişir, olgunlaşır, doğruyu ve yanlışını kendisi seçer. Birileri çıkıp da en doğrusu budur diye, size bana bazı şeyleri zorla kabul ettirmeye kalkarlarsa, bu benim ve sizin seçme hürriyetimizi elimizden almak olur. Bu bizleri belli bir kalıba sokmaya zorlamak, gelişmemizi önlemek, robot haline getirmek olur. Bunu yapmaya kalkan bize kötülüklerin en büyüğünü yapmış olur. İsterse o, bizi büyük bir tehlikeden koruduğunu iddia etsin, hiç değeri ve önemi yoktur. Değil mi ki, zor kullanılarak bizim seçme ve serbestçe davranma hürriyetimizi elimizden almıştır, o bize zarar veren, bizi gerileten ve ezendir.

Dikkat edersek, korku ticareti yapanlar aşırı uçtaki dikta heveslileri, zorbarlar, zorla insanlara kendi inançlarını kabul ettirmek isteyenlerdir. Zorba olmayanların, kendi inancının ve bilgisinin doğruluğuna

güvenenlerin korku ticareti yapmaya neden ihtiyaçları olsun?!

KORKU SATAN DİN ADAMLARI

Tehdit dolu bakışlarını cemaatin üzerine dikip dehşet saçan bağırışlarla, ahretteki azapları anlatan garip din adamları vardır. Böyle korkutarak, onlar insanları doğruya mı çekmekte yoksa insanlara Allah'ı mı sevdirmektedirler?!... Yüreğinde korku duyan, zulmeden sevemez. Korkuyla doğrudan duran ise, asla gerçek doğru olan değildir. Eğer Allah, bazı din adamlarının bilgisizce tasvir ettikleri gibi zulmeden, korkunç azaplar veren, cehennem ateşlerinde insanları kebab eden insafsız ve merhametsiz, intikamcı bir varlık ise, onu kimse sevmez. Ama şükür ki Allah asla öyle zalim, öyle intikamcı ve öyle merhametsiz değildir. Hattâ O, kimseye ceza vermek istemez, çabucak bağışlar, hatadan dönmemiz için bizi uyaran olayları yolumuza çıkarır, uyarıcılar gön-

derir. Ama her şeye rağmen biz kötülükten vazgeçmezsek, tuttuğumuz yolun yanlışlığını anlamak için cezaya çarptırılırız. Allah kanunlar koymuştur, o kanunlar insanların olgunlaşmasını sağlamak içindir. Onlara uyararak olgunlaşmalar mükâfatlarına ulaşırlar. Olgunlaşmayanlar, kendilerine verilen emeği ve imkânları heba edenler ise sınıfta kalırlar. Sınıfta kalmanın çeşitleri vardır. Ona uygun olarak da azapların, üzüntülerin, pişmanlıkların ve mahrum olmaların çeşitleri vardır. Ateşe yakıcılık verilmiştir. Ateşi elimizle tutarsak yakar. Yakması Allah'ın cezası mıdır yoksa bizim bilgisizliğimiz mi? Dünya hayatında tutaçığımız yol, önceleri din kitaplarında, bugün de ilâhî kaynaklardan gelen bildirimlerde tarif edilmektedir. Bu yoldan gidersek ulaşacağımız mutluluklar, gitmezsek uğrayacağımız azaplar haber verilmektedir. Yoksa bunlar bir tehdit, bir korku ticareti değildir, aslında. Ama din kitap-

larında bu korkutmaya biraz fazla ağırlık verilmiştir. Bu, herhalde eski asırların henüz gelişmemiş insanlarına bir uyarı için gerekli idi.

Bugünün insanını aynı tehditlerle ve korkutularla doğru yola, getirmek veya doğruya tutmak olanaksızdır. Akıllar gelişmiş ve bilgiler artmıştır, insanlar büyük gerçekleri anlayabilecek olgunluğa ulaşmıştır. Onlara doğruları delilleriyle ve örnekleriyle göstermek gerekmektedir. İnsanları inandırmak, onların önüne doğruları sermek varken korkutmanın ve tehdit etmenin anlamı nedir? Elbette iyilik edenle, kötülük eden aynı sonuçla karşılaşmayacaktır. Bunun aksini düşünmek mantıksızlık olur. Ve Allah'ın adaletinden şüphe etmek olur. Dünyada da insanlara iyilik edenler, hizmet edenler mükâfata ve sevgilere ulaşırlar. İnsanlara kötülük edenler ve zarar verenlerse cezaya çarptırılırlar. Bazı ülkelerde bazı kişiler cezadan kurtulabiliyorsa veya

iyiler iyiliklerinin karşılığını bulamıyorsa, orada adaletin gelişmediğinden ve o ülkenin geri bir ülke olduğundan bahsediyoruz.

Allah'ın kanunları, insanların kanunlarından, çok daha hoş görür, çok daha müsamaha tanır ve düzeltmek için bir kere, bir kere daha imkân tanır niteliktedir. Bizim Celselerimiz'de de açık açık: "O kimseye zulmetmez, siz kendi kendinize zulmedersiniz" denmektedir.

Bir yerde de şu bilgi verilmiştir: "O'nun gazabı şiddetlidir. O'nun merhameti sonsuzdur ve O'na eş olmaz." Daha sonraki bir celsede de o son günden, o hesap gününden bahseden şu sözleri getirmiştir: "Elbet ki bilenle bilmeyen bir değildir. Bir gün bilmeyenler de bütün gerçeği görecekler. Siz o günde kaybedenlerin az olmasını dileyin. Siz o günde kendilerine azap hükmü verilmiş olanlar için endişeli olmayın. Onlar öylesine kötüye

dalmış, onlar öylesine karalamışlardır kendilerini, kendilerinden."

Demek ki, azap insanın kendisini karalamış ve kötüye dalmış olmasından geliyor. Ve onlara her imkân tanınıyor son güne kadar, Bunlar tehdit değil, bir büyük düzenin işleyişini ve sonuçlarını haber vermektedir. Herkes bilsin de kendini ona göre ayarlasın diye. Nitekim bir başka yerde de şöyle denmiştir: "Güçlükleri kolaylaştırın. Korkutucu değil, müjde verici olun." Elbette dünya sebepsiz varedilmemiştir. Elbette insanların bu dünyada yaşayışları da sebepsiz değildir. Bir gayesi vardır ve insan bu gayeyi gerçekleştirmek zorundadır.

KORKUTUCU DOKTORLAR

Bazı doktorlar hastalarına korku vererek ilgi toplamak isterler. "Aman dikkat et, yoksa sonun kötüdür" demekten âdeta zevk alırlar. Bu şekilde konuşan bir doktor belki hastaya istediği ilacı

düzenle aldırılmış, perhizini düzenle tutturmuştur ama onun içine saldığı korkuyla iyileşmesini geciktirmiş olur. Bazen de öyle korkutucu doktorlar bazı hastalarda hastalık ve ölüm korkusunun yerleşmesine yol açmaktadırlar. Bu korku ve vehimler bazen hastayı esas hastalıktan daha fazla rahatsız etmekte ve üzmektedir. Hâlbuki doktorların vazifesi korkutmak değil, aksine müjde vermek ve iyileşme ümidini aşılmasıdır hastasına. Bir hastanın iyileşmesi için önce onun iyileşeceğine inanması gerekir. Başarılı doktor hastasına bu inancı verebilendir. Yoksa "Durumun kötü, burada tıbbın yapacağı fazla bir şey yok" veya daha kötüsü "Sen iyileşmezsin" gibi korkutucu lâflar söylemek hastaya asla iyilik getirmez. Aksine hastalığını artırır, hastalıkla mücadele gücünü ve isteğini kırar, onu ümitsizlik ve korku çukuruna atar.

Hastayı korkutmaya-çağız diye hastalığı önemsiz göstermek, hele

vahim bir hastalıkta hastalığı gizlemek de hastayı tedbirsizliğe ve umursamazlığa sürükleyebilir. Yapılması gerekli tedavi ve tedbirleri zamanında yapamaz, geciktirir, hastalığın ilerlemesine yol açabilir. Öyleyse ne yapmalı? Yapılması gereken hastasına göre değişmelidir. Hastayı mutlaka uymalı, kendisi için tehlikeli olabileceği bildirilmeli, ama tedavi olabileceği de belirtilmelidir. Vehimli ve her şeyden yanlış mânâlar çıkaran bir hasta ise, onunla daha dikkatli konuşmalıdır. Ama her şartta hastanın moralini yükseltmek, iyileşeceği ümidini ona iyice benimsetmek lâzımdır. Hastalığını ihmal etmemesi için de tehlikeyi haber vermek, uymak, korku ve paniğe düşürmeden uymak gerekir.

Bazı doktorlar kendi bilgiçliklerini göstermek ve hastayı korkutarak etki altında tutmak için çalışırlar: "Nerede kaldın, bu vakte kadar!... Hastalığı çok ilerlet-

mişsin!... Bunu nasıl tedavi edeceğiz şimdi?" Bu tarz sözler hastaya bir fayda sağlamaz, aksine ümitsizlik yaratır. Sonra o ümitsizliği ortadan, kaldırmak, bir büyük problem olur. Bir doktorun korkutucu değil, ümit ve müjde verici olması gerekir. Çünkü doktorun görevi sağlığı korumak ve bozulan sağlığı düzeltmektir.

EĞİTİMDE KORKUNUN YERİ

Terbiye ve eğitimin gayesi çocuğu veya kişiyi belli bir biçime, istenen iyi insan haline sokmaktır. Bunu sağlamak için çeşitli metotlar denenir. Korkutmak bu metotların başında gelir. Bilhassa kültürsüz zümrinin çocuklarına kolayca uyguladıkları korkutma metodu ilk anlarda etkili olabilir. Çocuğun yaramazlıklarını bir dereceye kadar önleyebilir. Fakat bir süre sonra etkisiz kalır. O zaman korkutmanın dozunu artırmak, tehditleri gerçekleştirmek gerekebilir. Örneğin, dövmele korkutulmuşsa dövmele

icap eder. Dayak da bir süre sonra etkisiz kalınca daha başka umacılar yaratmak icap eder.

Bazıları babayı, bazıları Allah'ı tehdit aracı olarak kullanmaktan çekinmezler. Böylece baba ve Allah sevilmeyen ve korkulan varlıklar olarak görülmeğe başlar. Ya da hayali yaratıklardan korkutulur, cinler, periler, hırsızlar, çingeneler... vs. Çarpılırsın, kaçırılırsın, öldürülürsün vb. gibi bir sürü tehditler yapılır. Bu tarz korkutmalar bazen çocuğun şuuraltına korkutucu hayaller alarak yerleşir. Ve ileri yaşlarda ortaya çıkan bazı korkuların, vehimlerin ve kuruntuların sebebi olur.

Terbiye korkuya dayandırılmamalıdır. Terbiye ve eğitimde ceza vermek veya ceza ile korkutmak, dozu fazla kaçmamak şartıyla bir derece faydalı ve gerekli olabilir. Ama her şeyi korkudan ve cezadan beklemek, çocuğa küçükten itibaren kötünün neden kötü, yanlışın neden yanlış olduğunu

öğretmek en güzel metottur. Bu arada terbiyecilere büyük sabır düşer. Çocuğun bütün itirazlarını ve sorularını en mantıklı delillerle ve sabırla cevaplamak gerekir. Çünkü çocuğa kötü ve yanlışın nedenlerini benimsetmek istiyoruz. Verdiğimiz cevapları tam benimseyebilmesi için biraz zaman geçecek elbette. O zaman sabırla beklemek, hemen kızıp patlayıp vermemek icap eder. Sonra aynı şeyi birçok kereler usanmadan söylemek, hatırlatmak açıklamak gerekir. Bir şeyi nasıl bir okuyuşta ezberleyemezsek, çocuk da bir davranış tarzını bir söylenişte benimseyemez ve asla hemen uygulayamaz. Önce benimseme süresi geçecek, sonra hatalı ve eksikli uygulamaya başlama dönemi gelecek, ondan sonra hatasız ve eksiksiz uygulama dönemi gelecektir. Çocuğun yürümesi de bu safhalardan geçerek olmuyor mu? Terbiyecinin kendi sabırsızlığını fark etmeden çocuğu geri zekâli ve aptal olmakla

suçlaması en büyük hatası olur. Öylece çocuk üzerinde olumlu bir etken olma özelliğini yitirir, olumsuz bir etken olmaya başlar. Artık yapıcı değil, yıkıcıdır ve sevimlidir. Evlâtlarının, bütün sevgisini yitirmiş öyle sevimsiz ana babaları ve onların evlâtlarını çok görmekteyim.

Çocukları üzerinde otoritesini koruyan, onlara olan sevgisini bile dozunda belli eden, onlarla yüz göz olmayan akıllı anne babaları da görmekteyim. Bu tarz ailelerde ileri yaşlarda da devam eden saygılı bir dostluk ve arkadaşlık geliştirmekte, onlar birbirlerine daha tutkun ve daha destek olmaktadır. Öyle aileler çocuklarına, şımartmadan değer verirler, saygı duyarlar onlardan da saygı beklerler.

Öğretmen ve eğitimciler için de durum aynıdır. Öğrencilerine sabırla, sevgi ile ve değer vererek, gerekince överek davranan ve moral veren, ama kendi saygınlığını aşırı hoşgörü ile asla

yitirmeyen öğretmenler, başarılı ve faydalı öğretmenlerdir. Kendini saydırmak ve dersi sevdirmek için boyuna kırık not verip, "sıfırcı" lâkabını kazanan korkutucu öğretmenler ne kendilerini ne derslerini sevdiremezler. Bunun tamamen zıt tipi olan, fevkalâde gevşek, bol bol not veren, "baba" veya "anne" lâkabını alan öğretmenler ise, bir zaman sevilirler ama sayılmazlar. Sonra da arkalarından hiçbir şey öğretmedi diye atılıp tutulur.

Öğretmenin elbette bir saygınlığı, bir otoritesi olacaktır. Bu olmazsa, yönetemez öğrencilerini.

Öğretmen elbette öğrencisini çalışmaya ve öğrenmeye sevk edecektir. Bunu en güzel şekilde dersi sevdirecek ve çocuklara başarabilecekleri ümit ve güvenini aşılayarak yapabilir. Bu, dikkat isteyen, sevgi isteyen, sabır isteyen ve mesleğini sevmeyi gerektiren bir ince iştir şüphesiz.

KORKU KARARLARI YANILTI

Korku, savunma içgüdüsünün bir sonucudur. Tehlikeyi haber veren bir sinyal, bir uyarıdır. "Tehlike geliyor, tedbir al!.." diye bir

uyarıdır beyne. Bu uyarıyı alan beyin süratle böbreküstü bezlerine ve kalbe emirler gönderir. Böbreküstü bezi adrenalin salgılayarak bütün organları ve yedek güçleri seferber eder. Bu arada kalp de hızlı hızlı atarak dolaşımı ve bütün organ çalışmalarını uyaracak adrenalin hormonunu vücuda dağıtır. Fazla çalışmayı sağlayacak kanı da organlara pompalar.

Görülüyor ki, korku bütün vücudun çok hızlı çalışmasına ve enerjilerin fazla harcanmasına yol açar. Korku sebebi gerçek bir tehlike değil de, bir yanılgı veya aldanmayla tehlike sanılmışsa, bunca enerji boşa harcanmış olur. Hele korku, kişinin hayallerinin bir uydurması ise, iş daha da kötüdür. Kişi her an tetikte ve her an vehimlerinin uydurduğu korkulu olayı beklemekte, boşu boşuna

yorulmakta ve yıpranmaktadır.

Korku aslında organizma için zararlı bir işlemdir. Ancak büyük ve gerçek tehlikelerde başvurulması gereken bir mekanizmadır. Adım başında başvurulacak bir işlem değildir.

Terbiyecilerin, doktorların, din adamlarının ve politikacıların devamlı korkuyu işleterek yarar sağlamaları, kişilerin sağlıkları yönünden çok zararlıdır. Yalnız beden sağlıkları değil, ruh sağlıkları yönünden de zararlıdır. Çünkü sürekli korkular kişileri ruhsal dengesizliklere, ruhsal çöküntülere ve akıl hastalıklarına götürmektedir. Şeker hastalığının, mide ülserinin, tiroit bezi hastalıklarının, kadınlarda âdet bozukluklarının, erkeklerde ruhsal kaynaklı cinsel yetersizliklerin temelinde çoğu kez korku yatar.

Korkunun büyük bir kötülüğü de insanın kararlarını yanıltması, etraflı düşünme olanağını ortadan kaldırarak yanlış

kararlar almaya sürüklemesidir. Korkan kişi üst üste yanlış işler yapar. Korkarak kaçan kişi dikkatsizce sağa dola çarpar, şuarsuzca işler yapar. Hiç adam öldürmeyecek kişi, korku ile bir insanın hayatına kıyabilir, Hırsızların hiç istemedikleri halde korku ile adam öldürmeleri buna misâldir.

Öyleyse korkuları dizginlemeye çalışmak icap eder. Kişi devamlı kendine yapacağı telkinlerle "En tehlikeli anlarda sakin olmalıyım, sükûnetli, düşünerek hareket etmeliyim" demelidir. Tehlike anında da aynı telkini daha sık tekrar etmeli "Sâkin ol, düşünerek hareket et, telaşla, korkuyla hareket daha büyük zarar getirir. Aman sâkin ol..." demelidir sürekli olarak kendine. Bu özel telkinler çok yararlıdır, zararları çok azaltır.

İşte aynı sebepten korku tüccarlarına hiç kulak asmayınız. Onlara inanmayınız, hattâ onları dinlemeyiniz. Korku ruh

ve beden sağlığınız için çok zararlıdır. Bunu hiç unutmayınız. Korku hastalığına yakalananlar onu tezden tedavi ettirmelidirler. Bu, tedavisi olan bir hastalıktır çünkü. Ama tedavisi ruhsal yönden ve telkinlerle olacaktır.

Korkuyla kişileri ve toplumları yönetmek isteyenler bilmelidirler ki, kullandıkları geri tepen bir silâhtır. Kişi veya toplum yanlış yere korktuğunu anladığı anda kendisini korkutana düşman olur önce. Sonra da korktuğu ve dolayısıyla devamlı düşündüğü şeye ilgi duyar. Adeta bir kahramanlık gösterisi halinde korkmadığını ispat etmek ister. "Yapma, sakın, aman tehlikeli" denilen şeyleri inadına yapmak ister.

Korkuyla sağlanan faydalar ve düzeltmeler asla sürekli olamaz, Üstelik kişinin öğrenerek, doğruları görerek düzelmesini ve gelişmesini de önler. Görülüyor ki, korku kullanan için de, uygulanan kişi için de zararlıdır.

Gülyüzlülerden İbretler: 24

Davut, Oğulları ve Büyük Aşk

Ahmet Kayserilioğlu, Psikolog

DAVUT'UN OĞULLARIYLA BAŞI BELÂDA

Blech, "Yahudi Tarihi ve Kültürü" kitabında peygamber Davut'un oğullarıyla yaşadığı trajik olaylara kısaca değinir:

"Davut'un tecavüzcü bir oğlu vardı Amnon. Bir de krallığı eline geçirmek

için babasını ortadan kaldırmak dâhil her şeyi yapabilecek, şımarık ve güç düşkünü başka bir oğlu Abşalom. İsrail'de kimse güzelliğiyle Abşalom kadar hayranlık uyandırmıyordu. Ayağının tabanından başındaki taca kadar kusursuzdu. Ama ruhunu lekeleyen, kendisini kral olarak görmesine ve babasına karşı baş kaldırmasına yol açan gereğinden büyük bir egosu

vardı. Baba oğul arasında gerçekleşen bir savaş sırasında, Davut oğlunu öldürmemeleri için adamlarına kesin emir verdiği halde, ilâhi bir raslantı asi oğulun ölümüne sebep oldu. Abşalom'un müthiş gurur duyduğu çok güzel ve çok uzun saçları vardı. O saçların bir ağacın dalına dolanması, delikanlının hayatına mâl oldu..."

Şimdi biz yazarın kısaca değindiği bu acı olayları, Tevrat'taki anlatımların ışığında, biraz daha detaylandıralım. Ancak peşinen ifade edeyim ki, bütün bu trajik olaylar, Davut'un Rabbin hoşuna gitmeyen, kuraldışı bir aşk macerasının sonrasında olmuştur.

** Kızkardeşine tecavüz eden peygamber oğlu: Süleyman hariç Davut'un, diğerlerinden pek talihi yoktur. En büyük oğlunun gerçekleştirdiği, onu büyük üzüntülere boğan bir tecavüz olayını okurken gözlerimize inanamayız. Oğlu Amnon çok büyük bir aşka

düşer. Ama kime? Güzelliğiyle ışıldayan baba bir, anne ayrı üvey kızkardeşi Tamar'a. Ve sahte bir hastalık numarasıyla kardeşi Tamar'ı yardımına çağırır. Bakımı güzelce yapılırken aşkını itiraf eder. Kızın şiddetli itirazlarına aldırmadan zorla tecavüz etmekle kalmaz, sonrasında kızcağızı defolup gitmesi için azarlara boğar. Ve uşağıyla dışarı attırıp kapıyı kilitletir.

Tamar'ın öz kardeşi yakışıklılığıyla ünlü Abşalomdur. Sıkıştırılmalarına rağmen ağzından tecavüz olayını bir türlü öğrenemez. Kız, kardeşler arasında bir kan davası olmasın arzusundadır. Ama halinden tavrından gerçeği öğrenir. Haber Davut'a ulaştınca öfkesi yüce olur. Ancak daha da başka bir şey yapamaz. Bu rezalet etrafta duyulursa pisliği kim temizleyebilir.

Abşalom sadece çok yakışıklı değil, aynı zamanda kurnaz ve sabırlıdır da. Kinini, tecavüzcü ağabeyinden saklamasını bilir, fırsat gözler. Ve 2 yıl sonra kardeşlerini uzaklara götürdüğünde, Amnon'u iyice sarhoş edip uşaklarına öldürtür. Ne var ki, Davut'a, sanki diğer kardeşlerini de öldürttüğü gibi yalan bir haber ulaştığını öğrendiğinden, korkusundan komşu Geşur Krallığına kaçar. Zaten annesi kralın kızıdır. 3 yıl orada kalır. Davut'un akli o çok sevdiği yakışıklı oğlundadır. İleride başına ne dertler açacağını nereden bilsin? Onu affeder, adam gönderip Yeruşalim'e (Kudüse)

çağırır, ancak yüz yüze gelmemek şartıyla. Ve iki yıl sonra bu şart da kaldırılır, baba oğul sarmaş dolaş olurlar.

** Babasını alçaltan peygamber oğlu: Abşalom bu lütuflarla yetinecek tynette biri değil. Gözü en yüksekte, babasının tahtındadır. O nasılsa yaşlanıp bir gün ölecek değil mi? Çok değişik annelerden bir sürü kardeşi arasından sıyrılıp şimdiden taçlanmak en iyisi. Babasını ürkütmeden taraftarını artırır. Zaten çok sevilen biridir. Öyle olur ki, babasına dava götürecek her kişi, öncelikle onunla konuşmak, sorununu halletmek zorundadır. Ve bu dört yıl boyunca sürüp gider. Artık kuvvetlenmiştir.

Kurnazca bir bahane uydurup, babasının izniyle doğduğu yere Davut'un ilk hüküm sürdüğü Hebron'a gider. En akıllı, en fesat kişileri de etrafına toplayıp gittikçe güçlenir. Önceki kral Saul'ün yandaşlarından Davut'a diş bileyen zümreler de artık onun yanındadır. Artık o Hebron'da kraldır; gözü ise Yeruşalim'dedir. Haberler Davut'a ulaştığında iş işten çoktan geçmiştir. Davut ve adamları çareyi kaçmakta bulurlar. Sadece 10 cariyesini evi beklemek için orada bırakır. Allaktan ki Davut çok sadık, çok akıllı bir adamını ince bir planla, Abşalom'un danışmanı olacak düzeyde onun yanına yerleştirir. Davut ve arkadaşlarının perişan hali Tevrat'ta şöyle anlatılır:

“Davut, Zeytinlik Dağı'nın yokuşundan çıkıyor ve ağlıyordu. Başı örtülüydü, yalınayak yürüyordu. Kendisiyle beraber olan bütün kavim herkes başını örtmüştü ve çıkarken ağlıyorlardı.” (II. Samuel 15/30)

Boşaltılmış başşehre, Yeruşalim'e yerleşmek asiler için tabii ki çok kolay olur. Orayı işgal etmekle yetinmeyen Abşalom, gücünü kanıtlamak, babasını halkın gözünde alçaltmak için öyle bir şey yapar ki, insanın aklı başından gider. Herkesin gözü önünde göstere göstere, Davut'un evi beklemek için

bıraktığı 10 cariyesinin yanına girip, onlarla birlikte yaşar.

Şimdi sıra Davut'u öldürmeye ya da savaşta ordusunu mahvetmeye gelmişti. Bu da kolay gözüküyor. Çünkü onlar çok zordur.

Abşalom'un

en cin fikirli, en fesat baş danışmanı, en kolay çözümü önerdi. "Savaşa ne gerek var, biri gidip Davut'u öldürsün." Oğulun aklı buna yatmışken, Davut'un casus olarak yerleştiği diğer danışman, çok akıllı gerekçeler ileri sürerek ve etrafındakileri de inandırarak onları bundan vazgeçirdi. Olacakları öğrenen Davut ve ordusu, son bir gayretle, gece boyunca topluca Erden (Şeria) ırmağını geçerek uzaklaştılar. Ormanlık bir yerde savaş başladı. Her şeye rağmen baba şefkati yine zirvede, Davut nasihat üzerine nasihat yağıdırıyor adamlarına, aman Abşalom'a bir şey olmasın, ona yumuşak davranılsın. Ama kader böyle söylemiyordu. Ordusu kanlı savaşta yenilmiş ve dağılmışken, sık ağaçlar arasında katırına binip kaçmakta olan Abşalom'un o güzelim saçları dallara

dolanıp, katırı gitmiş kendisi orada havada sallanıp dururken, Davut'un ordu komutanı emir falan dinlemeden kargısını Abşalom'un vücuduna saplar. Ve adamlarına emir verip onu öldürtür.

Davut'a zafer müjdesi gelince, sevince garkolmak yerine aklı oğlunda ya, ilk sorusu Abşalom oldu:

“Ve kral Kuşî'ye dedi: O genç Abşalom selâmette mi? Ve Kuşî dedi: Efendim kralın düşmanları ve kötülük için sana karşı ayaklananların hepsi o genç gibi olsunlar. Ve kral heyecanından titreyerek kapı üzerindeki odaya çıktı ve ağladı. Giderken şöyle diyordu: Oğlum Abşalom, oğlum, oğlum Abşalom!.. Keşke senin yerine ben ölseydim. Ey Abşalom, oğlum oğlum!..” (II. Samuel 18/32-33)

** Bu defa bir başka oğul: Filistilerle savaşın, veba illetinin yaşandığı birkaç zorlu yıl daha geçer. Davut 70'ine yaklaşmış ve çok hastadır. O sıcak bölgede bir türlü ısınamaz durumda, titremektedir. Abşalom'un bir küçüğü başka bir anneden olan Adoniya bu fırsatı kaçırır mı? Babasının güçsüzlüğünden yararlanıp kral olmak için ince planlar yapmakta, etrafına adamlar toplamaktadır.

Davut'un baş komutanı bile onun safındadır. Kral olanlardan habersiz, kendi derdinde. Tanrı'dan mesajlar aldığından, peygamber diye anılan, Tevrat'ın "gören" dediği Natan,

Hz. Davud ve Natan

Davut'un geçmişte yasak aşk yaşayıp sonra da evlenerek ondan Süleyman isimli bilge bir çocuğa sahip olduğu Batşeba'yı uyarır. Adoniya kral olursa canlarının tehlikeye gireceğini de söylemekten geri durmaz. Halbuki Davut, geçmişte Rabbinden aldığı bir mesajı Batşeba ile paylaşmış ve kendisinden sonra Süleyman'ın krallık edeceğini ona müjdelemiştir. Davut'a taht kavgasıyla ilgili olan bitenleri anlatıp kendisine yapılan bu vaadi de hatırlatan Batşeba'yı, bu söyleşi esnasında oraya gelen Natan da destekler. Davut'un elini çabuk tutması gerekiyor. Son bir gayretle ince düzenler, planlar tertipleyerek ölmeden önce Süleyman'ı tahta oturtur. Adoniya ve taraftarları dört bir yana dağılırlar. 33 yılı Yeruşalim'de olmak üzere Davut'un 40 yıllık çok zorluklarla, başarılarla, arada da keyifli, çok keyifli

anlarla dolu muhteşem kral-peygamberlik hayatı sona ermek üzeredir. Ve 70 yaşına geldiğinde Tevrat'ın deyimiyile: "O da atalarıyla uyudu." Sürekli mutluluğa ancak Rabinin katında diğer gülyüzlülerle buluştuktan sonra ulaşmıştır herhalde...

Nuh'un iman etmeyen oğlu, Yakub'un kıskandıkları kardeşi Yusuf'u neredeyse ölümün eşiğine getiren ağabeyleri ve Davut'un oğullarından çektiklerini okurken, peygamber soyundan bile olsalar, oğulların nice kötülükler işleyebileceğini görürüm. Ve aklıma sadeleştirerek ve biraz değiştirerek aktaracağım şu sözler gelir:

*Soyu ile sopyu ile kişi olmaz efendi,
Okumak cehli öldürür, âdilik kalır
ebedi.*

HEP ÇOCUKLAR MI UĞURSUZ?

Akla şu soru gelir burada. Yaşamda hep iyi ana babaların böyle uğursuz çocukları mı olur? Tam tersine uğursuz hayırsız ebeveynlerin tam da doğru yolda yaşayan ve davranan çocukları olamaz mı? Hiç olmaz olur mu?!. Bunun çok ibretlerle dolu çarpıcı bir örneğini Bizim Celselerimiz'den aktarıyorum. Bu metni okuyunca, birçok yerde kaderlerimizin nasıl ortaklaşa olduğunu da görüyoruz. Birinin yaptığı kötülükten nasıl hepimiz etkileniyorsak; yapılan bir iyilikten de yine aynı şekilde hepimiz yararlanırsak. Bu böyle sürer gider...

Hiz. Davud ve oğlu Hiz. Süleyman

“Vaktiyle çok zengin olmuş bir kötü vardı. Bu kötü, bütün servetini kötü yollardan, başkalarının hakkını alarak, ihtikâr yaparak, cimrilik yaparak kazanmıştı. Birgün geldi, öldü. Evlatları onun bu kötü yoldan elde ettiği bütün parayı, mal ve mülkü olduğu gibi muhtaçlara dağıttılar. O zaman o kötü affoldu, çocukları da yüceldi. Başkalarının hakkını alanlar, kötü yoldan kazanç elde edenler, onun bir kuruşunu bile sarfedemezler. Onlara öyle bir hurs verilir ki cimri olurlar. Kendi nefislerine bir kuruş bile sarfedemezler. Öylece toplar dururlar. Ancak hak yerini bulduğu zaman buzlar çözülür, karanlık dağılır.”

DAVUT VE BATŞEBA

Davut'un çok zorluklarla dolu, meşakkatli yaşantısının yanısıra, az da

olsa keyifli, çok keyifli anları da olduğunu söylemiştim. İşte bunlardan biri: Batşeba'ya büyük aşkı. Ama Rabbin hoşuna gitmeyen yasak bir aşk bu. Tevrat'ta bu uzun uzun anlatılır. Kuran'da da son derece ince anlatımlarla bir mesel ortaya konarak olay doğrulanır. Şimdi son olarak bunun üzerinde durarak peygamber-kral Davut'la ilgili konuyu noktalıyorum.

Bunu anlatmadan önce erkekler konusunda bir noktanın altını kısaca çizmek isterim. Poligam olan, görmekle bile olsa seks yönünden çabuk etkilenen erkekler; buna rağmen sınırları çiğnememek, bağlı olmaya söz verdikleri eşlerini aldatmamak ve başkasının hakkına tecavüz etmemek konusunda bütün kutsal kitaplarda sürekli uyarılırlar. Evet, ihtiyaçları fazladır ama asla nefislerine uyarak yanlış yapmada hak sahibi değildirlere.

Aynı bunun gibi çok başka konularda, örneğin en iyi arabaya, eve, en lüks yaşama sahip olma konusunda aşırı istekli, bunlara aşırı düşkün kadınlar ve erkekler de yok mu aramızda? Bunları meşru yollardan, çalışıp çırpınarak elde ettiklerinde, kim olumsuz bir şey söyleyebilir onlara? Ama hırsızlık yaparak, rüşvet alarak yapmaya çalışırlarsa onaylamamız mümkün mü? Bütün bu değişik ihtiyaçlarımızda ebediyen değişmeyecek şu altın kuralı hiç unutmamalıyız: "Kendine yapılmasını istemediğini, başkasına yapma!.."

Ancak unutmamalım ki, bu altın kuralı çiğnediğimiz zamanlarda bile olabildiği kadar hakları iade edip, tekrarlamamaya kesin söz verdiğimizde bağışlanma kapısı alabildiğine açıktır. Davut'un yasak aşkının sonrasında da böyle olmuştur. Davut'un bu olayı Tevrat'ta II. Samuel 11. Bap'ta uzunca anlatılır. Kısaca şöyle: Davut Yeruşalim'de akşam doğru kral evinin terasında gezinirken, orası -sıcak bir bölge ya-biraz uzakta Batşeba isimli çok güzel bir kadının evinin etrafa açık bir yerinde yıkanmakta olduğunu gördü. Kadın, seferde olan bir yüzbaşının karısı. Davut buna rağmen kendine hâkim olmadı, cazibesine kapılıp sarayına getirtti ve onunla beraber oldu. Zaten pek çok karısı ve cariyesinden onun libidosu yüksek bir erkek olduğu da belli. Sonra haber aldı ki, kadın hamile kalmış.

Yüzbaşı savaşta öldüğünden dul kalan Batşeba ile evlendi ama doğan çocuk fazla yaşamadı. Daha sonraki yıllarda oğulları olan Süleyman, babası gibi hem kral hem de peygamber olarak mutlu bir dönem yaşattı İsrailoğullarına...

Tevrat'ta Davut'un ölsün diye Batşeba'nın kocası yüzbaşını ön saflarda çarpışmaya göndermesi için komutanına mektup yazdığı anlatılır. Davut'un asil davranışlarla dolu öyle bir hayatı var ki buna inanmamız gerçeklerle bağdaşmaz. Sanırım sonradan eklenmiş bir ifade olsa gerek.

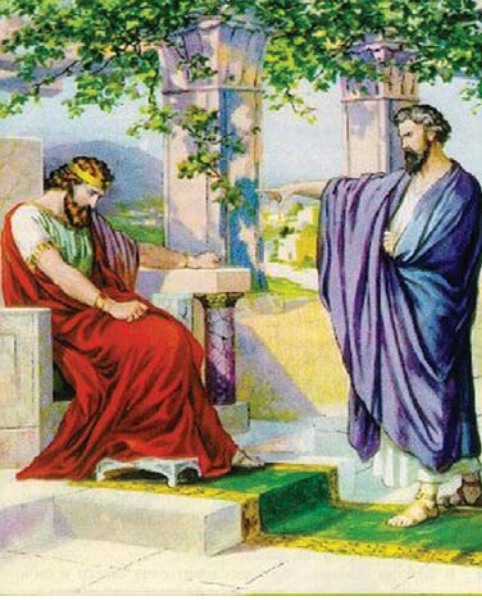
DAVUT'A RABBİN İHTARI

Davut'un bu kuraldışı aşkı kuşkusuz Rabbi tarafından asla hoş karşılanmadı. Rab'den haber almakta olan Natan'ı Davut'a gönderdi. Sonrası Tevrat'ta kısaca şöyle anlatılır:

** Ve yanına gelip ona dedi: Bir şehirde biri zengin öbürü fakir iki adam vardı. Zengin adamın pek çok koyunları ve sığırları vardı. Fakir adamın ise küçük bir dişi kuzudan başka bir şeyi yoktu...

“Zengin adama bir yolcu geldi. Yolcuya kendi koyunlarından ve sığırlarından bir şey vermeye kıyamadı.

Fakir adamın kuzusunu aldı ve yanına gelen adam için onu hazırladı. Davut'un o zengin adama karşı öfkesi çok alevlenip, Natan'a dedi: "Hay olan Rabbin hakkı için bunu yapan adam ölüm oğludur. Bu şeyi yaptığı ve acımadığı için kuzuyu 4 kat ödeyecektir." Ve adam Davut'a dedi: "O adam sensin." (II.Samuel 12/1-7)

Davut'un olduğu kadar yüzbaşının da Tanrısı olan Hak'kın ta kendisi Yüce Rabbimiz Davut'a yapılan bu ihtar, biraz değişik bir senaryoda, ama anlam olarak tıpatıp olan aşağıdaki Kuran âyetiyle onaylar.

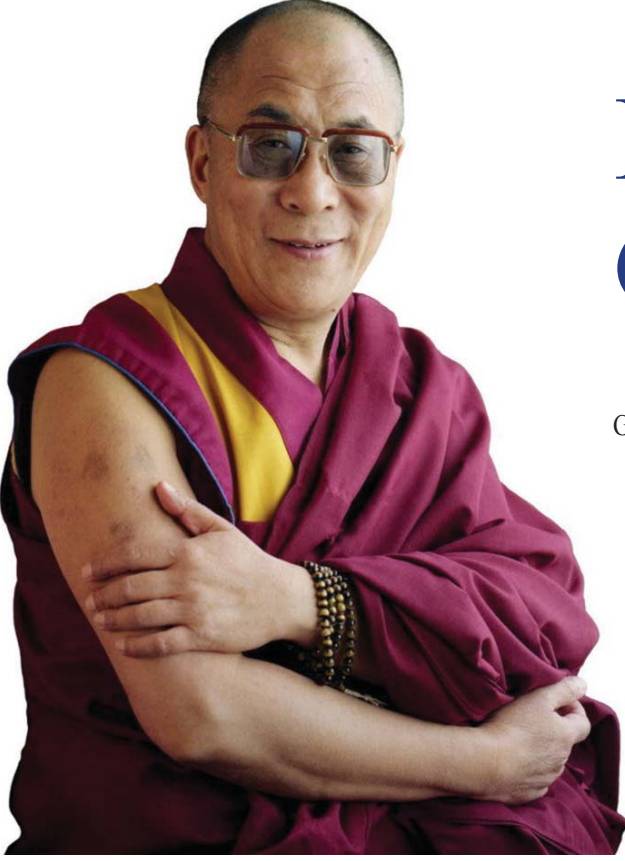
"O davacıların haberini almadın mı? Hani duvarı aşarak mihraba erişmişlerdi. Davut onları görünce pek korkmuştu. Demişlerdi ki: "Korkma, iki davacıyız. Birimiz ötekine haksızlık etti. Aramızda hak ile hükmet, ama

hakkı aşma, bizi doğru yola ilet. Şu kardeşimin 99 dişi koyunu vardır. Benim de bir dişi koyunum var. İlle onu da bana ver diyerek elimdekine göz koydu ve çekişmede beni alt etti." Davut dedi ki: "Gerçekten de o senin tek dişi koyununu kendi dişi koyunları arasına katmak istemekle sana zulmetmiştir. Mallarını birbirine karıştıranlardan bazıları, bazılarına haksızlık ederler. Yalnız inananlar ve iyi iş işleyenler başka. Bunlar da o kadar az ki."

Davut kendisini sınamakta olduğumuzu anladı. Rabbin'den bağışlanma diledi, yere kapandı, O'na dönüp sığındı. Biz de suçunu örttük. Muhakkak ki o, yakın olanlarımızdandır; dönüp geleceği güzel bir yer ayırdık." (38/21-25)

Bizim Celselerimiz'de aynı bunun gibi yanlışlarımızdan nasıl kurtulacağımız ve sonunda gönüllerimizde Yaradan'a nasıl yer yapacağımız aşağıdaki özlü sözlerle ne güzel ortaya konur:

"Hani siz yanlışlara dalar, vesvese verenin ardından koşar koşarsınız da, birden farkına varır utanç duyarsınız. Eğer geri dönmeyecekseniz, O, olanları unutmuş, sizin için çoktan yeniyi yaratmıştır. Şüphesiz ki O çok yücedir ve bağışlayandır. Siz, bütün bu söylenenlerden sonra, mutlaka teslim olan ve uyan olmalısınız. İşte o zaman yüce bir yerde kendinize yer yaparsınız. İşte o zaman gönülleriniz arınır, temizlenir de gönüllerinizde O'na yer yaparsınız."

İyilik Gücü

Güngör Özyiğit, Psikolog

İyiliklerdir hayrın dağılıp yayılmasını sağlayan
En az yüzde bir iyilerdir, düzeni ayakta tutan.

Dalay Lama "Duygusal Zekâ" yazarı psikolog Daniel Goleman'ın aracılığıyla sevecen enerjimizi ve iyilik gücümüzü nasıl dışarıya yönelteceğimizi açıklıyor. Koruyucu sevginin itici gücüyle ve bizi içten tetiklemesiyle iyiliği nasıl yaşama geçirebileceğimizin nirengi noktalarını şöyle sıralıyor:

* Yolsuzluk, danışıklı dövüş ve önyargı gibi yıkıcı kuvvetleri kırmak.

- * Şeffaflık ve hesap verebilirlik sayesinde eşitsizlik eğilimini tersine çevirmek
- * Şiddetin yerine dialoğu koymak
- * İnsanlığın birliğini kabul ederek "biz ve onlar" düşüncesine karşı çıkmak
- * Sadece güçlülerin ve zenginlerin değil, herkesin işine yarayan yeni ekonomik sistemler yaratmak
- * Empati, kendine hâkim olma ve etik dersleri (doğru yaşama bilgileri) veren okul programları tasarlamak

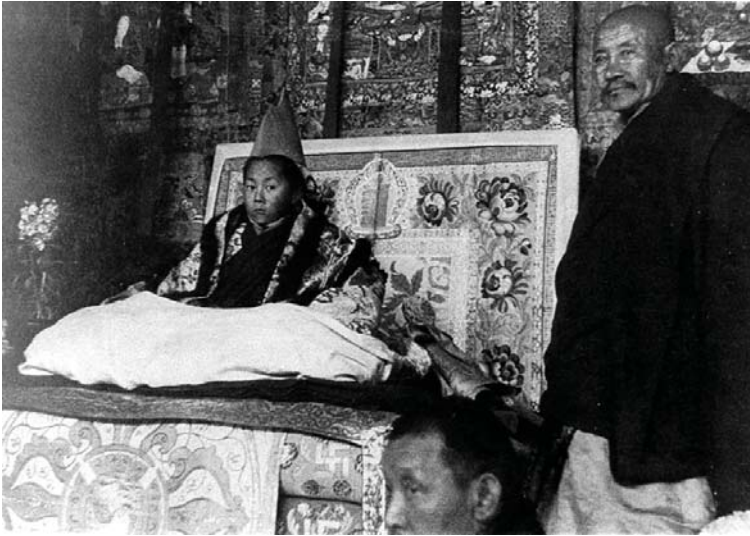
DÜNYA VATANDAŞI

Dalay Lama, kriz koşullarının nasıl fırsata dönüştürülebileceğini kendi yaşamı ile kanıtlıyor.

14. Dalay Lama olarak doğuyor ve 16 yaşına kadar Potola Sarayında Tibet'in dini lideri ve siyasal devlet başkanı olarak felsefe, budizm, münazara ve belli ritüeller üzerine sıkı bir eğitimden geçiyor. Ne var ki, 1950'de Çin'in Tibet'i istila etmesiyle canını zor kurtararak Hindistan'a kaçıyor. Bir daha da ülkesine dönemiyor. Böylece önce konumunu, sonra da ülkesini yitiriyor. Artık dünyanın koynuna bırakılmış sıradan bir insandır. Ama ünlü aktör Richard Gere'in dediği gibi "Nereye giderse gitsin dostlar arasındadır."

O, alışıldık bir okula gitmedi, özel eğitildi. Ve salt bilgi yerine bilgelik biriktirdi. Tibet'ten ayrılmak zorunda kalışını dünyaya

Dalai Lama 1940

açılmak, her çeşit insanla kucaklaşmak, onların düşünce ve görüşleriyle zenginleşmek olarak değerlendiriyor. Tibet'in dini lideri ve devlet başkanı olarak kalsaydı, bu ünvanların dünya insanlarıyla gönül iletişiminde engel teşkil edeceğini düşünüyor ve kendini sıradan bir dünya vatandaşı olarak görüyor.

Şiddete karşı ve barıştan yana tutumuyla 5 Ekim 1989'da Nobel Barış Ödülünü alıyor. Ödülle birlikte yüklü bir para da verileceğini duyunca şaşırıyor. Sonra bu parayı Hindistan'daki cüzzamlılar kolonisine ve açlık çekenlere verebileceğini düşünerek seviniyor. İnsanlara sık sık söylediği gibi, o kendini "Yüce Dalay Lama" olarak değil, basit bir keşiş olarak görüyor. Paraya fazla ihtiyacı olmayan, son derece sade bir hayat sürüyor. Çoğu kişinin her hareketini, yediğini, içtiğini, gezip, tozduğunu yayınladığı "selfie" çağında, Dalay Lama bize evrenin merkezi olmadığını söylüyor. Ve

kaygılarını hafiflet, sadece kendini düşünmeyi bırak ve şu 'önce ben' hırsını yatıştır ki, başkalarını da düşünebilesin" diyor. Onu yakından tanıyanlar şöyle tanımlıyor:

"Çevresindeki-
lere karşı empatili
uyum, mizah ve
doğallık, insan
ailesiyle eşitlikçi
bir birlik duygusu

ve olağanüstü bir cömertlik. Kendini üstün görmeyi reddetmesi ve zayıf yanlarına kolayca gülebilmesi de en sevimli niteliklerinden biri. Bu özellikler çocukluğundan beri yapmayı sürdürdüğü sabahları beş saat, geceleri bir saatlik çalışma ve ruhsal uygulamalara dayanıyor. Ahlâk anlayışını ve kamusal kişiliğini bu günlük içsel çalışmaları ve uygulamaları şekillendiriyor.

O insanlığı bir aile, kendisini de o ailenin bir bireyi olarak görüyor. Ve "Beni ilgilendiren, bir milyar inanmayan da dahil, şu anda yaşayan 7 milyar insandır" diyor.

Kişisel titrini ve ülkesini kaybeden Dalay Lama "küresel bir lider şapkasıyla" bir dünya vatandaşı olarak hepimize sesleniyor ve herkesi olumlu yönde etkiliyor. Ve kendimize ruhsal bir temizlik uygulayarak, yıkıcı duyguların gücünü azaltıp, varoluşun olumlu biçimlerini desteklememizi öneriyor. Öylece insanlığın birliğine dayanan ve tüm yaratılmışları şefkatle kucaklayan evrensel bir ahlâk sunuyor."

DÖNÜP KENDİNE BAKMAK

Araştırmalar 6 duygunun, insan duygularını göstermesi bakımından evrensel olduğunu ortaya koyuyor: Korku, öfke, tiksinti (nefret), sevinç, şaşkınlık, üzüntü.

Kendimize ruhsal bir detoks uygulayarak, duygularımıza egemen olmalı, onları hayra dönüştürmesini öğrenmeliyiz. Dalay Lama kendini ortaya koyarak "Gençliğimde 15-20 yaşlarımda çabuk sinirlenirdim" diye itiraf ediyor. Ve kendine hâkim olma yolunda çalışmalarından sonra içsel bir güç

geliştirdiğini söylüyor. Arada öfke patlamaları yaşasa da, bunu asla nefrete, kalıcı düşmanlığa dönüştürmüyor. Öfke kontrolü ve bağışlama yetisi sayesinde içinde olumsuz duygu biriktirmiyor. Ona göre herkes eğitimle değişebilir, kendini geliştirebilir. Esenliğimizin düşmanı olan "yıkıcı ve elem verici" duyguları dizginlemeyi öğrenmeliyiz. Duygusal temizlik budur işte.

Şunu sık sık tekrarlıyor: "Öfkenin etkisindeyken algıladığımız olumsuzlukların çoğu yanlış. Yüzde doksanı zihinsel yanlışlıklardır."

İnsanlar düşmanı hep dışarda arar ve onunla savaşıyor. Oysa asıl düşman içimizdedir: "Asıl baş belası içimizdedir. Asıl düşmanlarımız, kendi yıkıcı eğilimlerimizdir."

Duygularımızın farkına varmak, onları sorgulamak ve onlarla yüzleşmek duygularımızı yönetmenin ilk adımıdır. Yıkıcı bir duygunun bizi rehin almasına müsaade etmemek lâzım. Ama bu kolayca üstesinden gelinecek bir iş değildir. Çünkü duygular, bilinçli düşünce olmaksızın, anında tepki vermeye ayarlanmış.

Bir Kızılderili öyküsünde baba "yüreğimde iki kurt savaşıyor" der oğluna, "kurtlardan biri saldırgan ve tehlikeli, öteki ise sıcak ve şefkat dolu". Oğul sorar: "Hangi kurt kazanacak?" Yanıt: "Hangisini beslersen."

Aileden başlayarak, okullarda, toplumda eğitimin işi, bencil yönümüze karşı, özgeci, sencil yönümüzü beslemek ve desteklemektir.

Üniversitedeki bir konferansında Dalay Lama, sahneden inerek, kalabalık içinde gördüğü sevgili dostu Richard Moore'u kucaklar ve şu açıklamada bulunur: "Sevgi, sevgi, sevgi, o sevgiyi küçük bir çocukken öğrendi. Ben ona kahramanım diyorum."

Kuzey İrlanda'nın sorunlu döneminde, 10 yaşındaki Richard Moore, bir gün evden okula yürürken bir Britanya askerinin ateşlediği plastik mermi ile gözlerini kaybeder ve kör olur. Ne var ki, ona kurşun atan askere kötü duygular beslemek bir yana, tanrıca bir eylemde bulunarak onu affeder. Bunun üzerine Dalay Lama şöyle der: "Gözlerinizi alabilirler, ama görüşünüzü asla."

AKILLICA BENCİLLİK

Ona göre akıllıca bencillik, kendi esenliğimizin herkesin esenliğine bağlı olduğunu görmek demektir. Şefkatten yararlanan, şefkat gösterilenler kadar, hattâ daha da çok şefkat gösterenlerdir. O nedenle sevmek, sevimekten daha önemlidir.

Dalay Lama şunu da ekliyor: "Şefkat korkumuzu azaltır, özgüvenimizi güçlendirir ve bizi içsel güce açık hale getirir. Elbet ki bu şefkat, özşefkat olarak kendimizi de içerir."

Din, dil, ırk, milliyet ve cinsiyet gibi yüzeysel farklılıkların derinliğine indiğimizde, hepimiz sadece insanız, birbirimizden farksızız. Üstünlük duygusu, kendimizi farklı görme duygumuz insanlarla aramıza engel koyar.

"Şatafatlı, kibirli, bilgiç bir edâ ile" diyor Dalay Lama, gidip insanlara "Ben kutsal Dalay Lamayım" desem bir hapisanede tutsak olurum. Bu bir engel yaratır, tek başıma kalırım. Bu nedenle her zaman "Ben insanlar arasında bir insanım" diyorum o zaman engel kalmıyor."

İsa gibi herkesi, düşmanlarımızı bile sevmemiz gerektiğini belirten Dalay Lama: "Evet düşmanlarımızı bile. Onlar şu anda düşmanımız olsa da, yine de insanlığın bir parçasıdır. Aslında bizim kardeşlerimizdir. Geleceğimiz de dolaylı veya dolaysız onlara bağlı olacaktır" diyor.

Kendimizi her şeyi sevmeye alıştırmalıyız. "Yeniden Dağıtma Oyunu" işte bunu sağlamaya yöneliktir. Alıştırmalardan birinde, güçlük ve acı çektiğimiz bir zamanı hatırlamamız, sonra da "Acıdan uzak olayım. Huzur ve neşe bulayım" dilekte bulunmamız istenir. Sonra sevdiğimiz birini düşünüp, onun için de aynı dilekte bulunmamız bildirilir. Ardından bunu bir

tanıdığımız için de yapmamız söylenir. Son olarak da bunu gezegendeki herkes için yapmamız istenir.

Böylece özgecilik ve sencillik oyunu bizi başkalarını da düşünmeye, gönlümüze almaya ve sevmeye alıştıırır.

Dalay Lama'nın teşvikiyle kurulan "Sağlıklı Zihinleri Araştırma Merkezi"nde anaokulu öğrencileri hep birlikte and içerdiler: "Düşündüğüm, söylediğim ve yaptığım şeyler kimseye zarar vermesin ve herkese yardımcı olsun."

DIŞARIYA BAKMAK

O, kamusal yaşamın her alanında ahlâki sorumluluk çağrısında bulunur. Ciddi hataların yapıldığı her yerde "Kirli Siyaset, kirli iş, kirli din, kirli bilim vardır" der. Bunun panzehiri olarak da üç ilke önerir: Hakkaniyet (Herkesin aynı muameleyi görmesi), şeffaflık (Dürüst ve açık olma) ve hesap verebilirlik (Uygunsuz davranışlardan da sorumlu olma).

Basit bir keşiş olarak çok sade bir hayat süren Dalay Lama az eşyalı, küçük bir odada kalır. Koca Vatikan'da küçük bir odada kalan Papa Franciscus'u da bu örnek davranışından ötürü över. Bir konferansında "Dindarlar bile yozlaşabilir. Erdemden yoksun dindar insanlar olasılığının bir felaket olacağını" söyler.

Empati, kendimizi başkasının yerine koymak, onun acısını içimizde hissetmek bize yardım etme yolunu açabilir. Ancak bazı

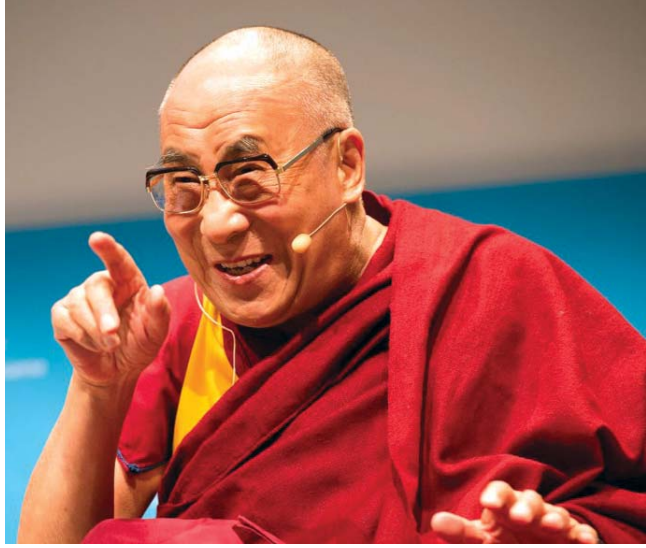
dinsel ve ruhsal inançlar, o konudaki yanlış yorumlar insanın kaderini yüce bir gücün belirlediğine, her insanın yaşadıklarını hak ettiğine inanırlar. Bunu ilâhi kadere ve karmaya bağlayarak, yardıma gerek olmadığını ileri sürerler. Bunlar tamamen haksızdırlar. Böyle olursa, zenginlerle yoksullar arasındaki önyargıya dayanan eşitsizlik sorgulanamaz. Güce erişimin eşit olmaması kanıksanır. Kaldı ki bütün dinler insanların birbirine yardımını ve paylaşımı buyururlar. Bu konuda empati ile şefkat uygulaması yapabilmek için Gandi'nin bir sözünü hatırlatıyor: "Görmüş olduğunuz en yoksul ve bir deri bir kemik kalmış en zayıf kalmış adamın yüzünü hatırlayın. Ve atmaya çalıştığınız iyilik adımının ona yararı olup olmayacağını kendinize sorun."

İNSANCIL EKONOMİ

"Kapitalizmin şefkate ihtiyacı var" diyor Dalay Lama. Bazen de "Ben Marksistim" diye açıklamalarda bulunuyor. Önemli olanın her iki sistemdeki yararlı yanları biraraya getirmek olduğunu, bunu da ancak iyi, erdemli insanların yapabileceklerini söylüyor: "İster kapitalizm olsun, ister sosyalizm, sorun illâki ekonomik sistem değil, o sistemi işleten kişilerin ahlâki ilkelere yoksunluğudur. Her iki "izm" de bencillik ve sömürü tutumları yüzünden yozlaşabilir." Bir konuşmasında "İnsan neden çok para ister ki?" diye soruyor ve ekliyor: "Tek bir midemiz var?"

Princeton Üniversitesi'nde konferans verirken, bir öğrenci Dalay Lama'ya sorar: "Mutluluk nedir?"

Dalay Lama bir süre durakladıktan sonra yüksek sesle bağırır "Para" birkaç saniye sonra: "Seks". Daha sonra: "Gece klüpleri" Salon gülmekten kırılır. Oysa onlara ayna tutulmuştur ve Dalay Lama devam eder: "Dünyaya maddeci bir gözle baktığımızda, doyum ya da mutluluk kaynağı olarak bu tür duyuşsal uyarılara bakarız. Buna alışveriş, yemek, içki, müzik, maç gibi şeyleri de ekleyebiliriz. Ama yalnızca duyuşsal zevklere odaklanırsak hiç tatmin olmayız. Çünkü bu tür zevkler kısa ömürlüdür. Maddi şeyler fiziksel bedene rahatlık sağlar, zihne değil."

Onun desteklediği "Mutluluk İçin Eylem Örgütü" insana insanlığın yolunu açıyor. Bu örgüte katılanlar şuna söz veriyorlar: "Etrafımdaki dünyada daha çok mutluluk, daha az mutsuzluk yaratacağım". Önemli olanı keşfetme programında şu sorular tartışılıyor: "Hayatta asıl önemli olan nedir?" "Bizi asıl mutlu eden nedir?" ve "Daha mutlu bir dünyayı nasıl yaratabiliriz?".

Hayata kişisel bir anlam verme ve mutluluktan şefkate doğru bu ilerleme, sonuçta insanları başkalarını mutlu etmenin yollarını bulmaya yöneliyor.

Daha mutlu bir geleceğe bizim kadar, herkesin de hakkı olduğuna değinen Dalay Lama, dinlerin de aslında bunu önerdiğini belirtiyor: "Tanrı'ya inananlar için, Tanrının

gözünde 7 milyar insanın hepsi eşittir; aynı doğa, aynı mutluluk hakkı, aynı arzular... Öyleyse insanlara özellikle de yoksul insanlara hizmet etmek, Tanrı'ya hizmet etmenin en iyi yoludur. Elimizden geldiğince muhtaçlara yardım ve hizmet etmeliyiz; cömertliğimizi geliştirmeliyiz."

Ayrıca yoksul çocukları, sürekli yardımseverliğin alıcı tarafı olarak görmek istemez. Onlara hayırseverliği de öğretmek gerektiğini belirtir.

Gerçek, zamanla birlikte değişir ve gelişir. Modern çağda eşitlik öne çıkan bir değer. Eğitimde eşitlik büyük ölçüde sağlanmışken, kadınların daha fazla sorumluluk ve liderlik üstlenmeleri insanlığın şefkate yönelik geleceği için uygun olur. Zira şefkatin özü olan duyarlılık, kadınlarda erkeklerden daha çok. Dalay Lama bunu esprili bir şekilde bakın nasıl dile getiriyor: "Hemşirelerin, hastabakıcıların çoğu kadın. Kasapların ise çoğu erkek."

DÜNYAYI ŞİFALANDIRMAK

Çevre sorunlarından söz ederken "Gezegendeki tüm varlıkların hayatta kalmaları ile ilgili bir mesele bu" diye vurgular ve "Herkesin -tüm Dünyadakiler ve gelecek kuşakların da- güvenliğini sağlamak bizim ahlâki sorumluluğumuzdur" der.

Gezegelimiz bizim evimizdir bir bakıma. Öyleyse çevreyle ilgilenmek, evimizle ilgilenmek demektir. Geleceğimizden kaçamayız ve şu söz hepimizin kulağına küpe olmalıdır: "İnsanlık için içtenlikle kaygılanmak, çevreyi sevmek demektir."

Çevreyle ilgili sorunlar, iklimlerin değişmesi, havanın, suyun kirlenmesi, buzulların erimesi hepimizin geleceği için tehdit oluşturuyor.

Şiddet görüntüleri bizi hemen irkiltir. Oysa iklim değişikliği ve çevreye verdiğimiz zarar bizi aynı şekilde kıskırtmaz; bunlar daha sessiz ve sinsice gerçekleşir.

Öncelikle her ne olursa olsun kâr etme saplantısından kurtulmalıyız. Çözüm, Dalay Lama'nın dediği gibi "Gezegeni de içerecek şekilde, her düzeyde şefkattir."

Sorunların çözümünde kavga yerine, oturup karşılıklı konuşmayı, diyalogu yeğlemeliyiz. Dalay Lama çözümün şiddet değil diyalogda olduğuna ısrar ederek şunları söyler: "Şiddet, her zaman çözdüğünden daha fazla sorun yaratır. Sorunları çözenin tek yolu zora başvurmak değil, konuşmaktır. O yüzden önümüzdeki yıllar diyalog yüzyılı olmalıdır."

Gelecekte hepimiz sorumluyuz ve bir yerde gelecek de bize bağlı. Çabayı şimdiden bu yüzyıl içinde gösterebilirsek, daha barışçıl bir dünyaya ulaşabiliriz.

Eski kuşağın katı ve sabit fikirli olduğuna değinen Dalay Lama, umudunu gençlere bağlar: "Tek umut yeni kuşaktır. Eğitim, çarpık düşünce biçimlerinin üstesinden gelebilir. Tek yol budur."

GÖNÜL EĞİTİMİ

Günümüzde eğitimin iç huzuru ya da ahlâki ilkeler getirmediği ortada. Dalay Lama'ya göre tek çare, tek yol evrensel iyiliği hedef alan bir gönül eğitimidir. Bu sistemin içinde büyüyen insanlar, iç değerlere değil, dış değerlere, ilerlemeye, para ve maddi değerlere önem ve öncelik vermeyi öğreniyorlar.

Dalay Lama "Mevcut modern eğitim maddi değerlere yöneliktir" diyor ve ekliyor:

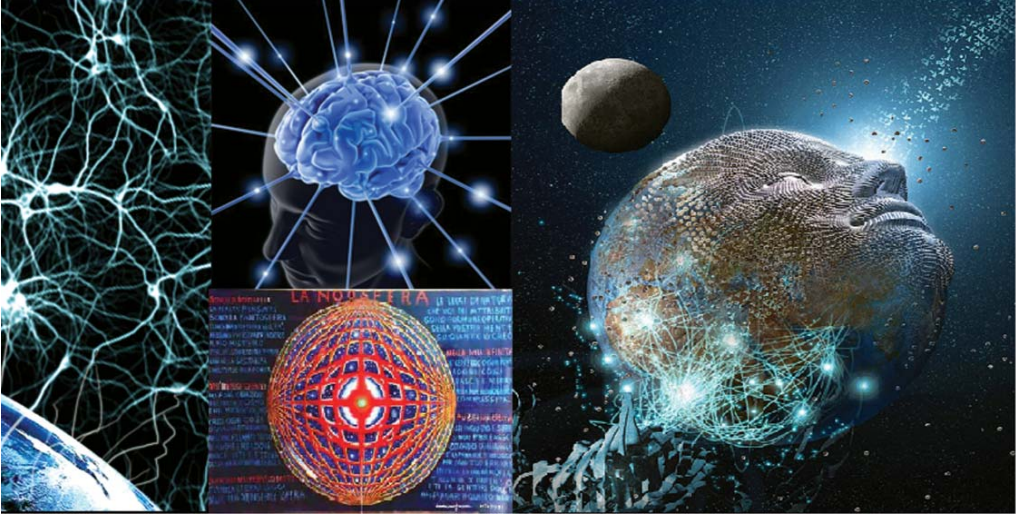
"Sağlıklı bir yaşam sürmek için iç değerleri, insanı insan yapan erdemlerin öğretildiği bir eğitime ihtiyacımız var."

Eskiler "Dünya iyilerin yüzüsü hürmetine ayakta duruyor" derler. Doğru bir saptama bu. En az yüzde bir iyiler düzenin devamını sağlıyor. İyi ki iyiler var. Dünyanın sigortası onlar.

Bu durumda yapılması gereken içimizdeki sevgi gücünü iyilik olarak eyleme dönüştürmektir. Ne zaman? Hemen ŞİMDİ!..

NOOSFER ve Ekolojik Denge

M. Reşat Güner

Şu an yüz yüze olduğumuz problemlerin hiçbir tanesi tek yönlü indirgemeci çözümlerle savuşturulabilecek bir nitelikte değildir. Noosferdeki ekolojik kirliliği ortadan kaldırmadıkça çevresel anlamda ekolojik bir dengeye kavuşmak pek mümkün değildir.

Çevre kirliliği ve ekolojik den-
genin bozulması giderek artan
bir yüzdeyle gündemimizi işgal
ediyor. Bu konuyla ilgili olum-
suz haberleri giderek daha sık duyar
hale geldik. Şu anki önlemlerin bu
olumsuzluğu giderip gidermeyeceği
tartışma konusu. Ve görünüşe bakılırsa

nüfus artışı ve içinde bulunduğumuz
sosyo ekonomik koşullarda önümüzde-
ki manzara pek de iç açıcı değil gibi.

Biyosfer yani canlı kürenin çok nazik
bir ekolojik dengeye sahip olduğunu
hepimiz biliyoruz. Ve bu denge bozul-
maya başladığında sonuçları oldukça

ağır oluyor. Aynı şey bizim organizmamız için de geçerli. Her canlı sistem kendi içerisinde bir ekolojik dengeye sahip. Bu elbette içinde yaşadığı sistemle de bağlantılı. Yani her canlı hem kendi başına bir ekolojik sistem, hem de içinde yaşadığı ekolojik sistemin bir parçası.

Dünya aslında birbirinden ayrılmayan ve birbiriyle yakın etkileşim içerisinde bulunan iç içe kürelerden ibaret bir bütündür. Örneğin dünyamızı saran hava küreye "atmosfer" canlıların oluşturduğu sisteme ya da canlı küreye "biyosfer" adını veriyoruz. Bu küreler de hem kendi içinde bir bütündür, hem de hepsi birlikte büyük bir sistemi oluşturuyor.

Şimdi bu "sfer"lere ek olarak son zamanlarda çeşitli düşünürlerin ifadeleri içerisinde rastladığımız ilginç bir kavram var: "Noosfer", bu da "zihin küre" anlamına geliyor. Yani tüm insanlığın oluşturduğu düşünce, fikir ve kültür birikiminin oluşturduğu bir bütündür. Ve aynı zamanda şu an yaşamakta olan insanların zihinlerinde bulunan her şeyin oluşturduğu kolektif bir alan.

Noosferi de canlı bir sistem olarak kabul etmekte bir sakınca görmüyorum. Ve tabii ki her canlı sistem gibi noosferin de kendine göre bir ekolojik dengesi var. Ve bana göre noosferdeki çevresel kirlilik ve ekolojik dengesizlik belki de biyosferdekine oranla çok daha vahim durumda.

Şimdi "noosfer" ya da zihin küre kavramını çeşitli yönleriyle biraz inceleyelim. Öncelikle bireyden başlayalım. Her birimiz birey olarak bir zihne sahibiz. Yani bir iç yapımız var. Bu iç yapımızın oluşumu çok yönlü bir birikim sonucu oluşuyor. Yani zihinsel yapımız içinde yetiştiğimiz kültürel çevre ve sonrasında da kendi seçimlerimiz sonucunda şekilleniyor ve geliyor. Tüm davranışlarımız ve eylemlerimiz zihnimizde yerleşmiş bulunan çeşitli programların sonucu olarak ortaya çıkıyor. Yani dış yapımızı yönlendiren unsur içsel yapımız.

Hepimiz bir toplum içinde yaşıyoruz. Yani içinde yaşadığımız sosyal bir sistem var. Ve bu sosyal sistemin yani toplumun da kendine göre bir iç yapısı var. Buna da kısaca kültür ismini veriyoruz. Bu 4 temel unsur -bireyin içi ve dışı, toplumun içi ve dışı- bizim içinde yaşadığımız gerçekliğin temellerini oluşturuyor.

Günümüzde artan iletişim olanaklarıyla birlikte tüm kültürler birbirleriyle iletişime geçebiliyor ve birbirlerinden kolayca haberdar olabiliyor. İşte bu durum noosferde çok hızlı, çok dinamik, tahmin edilemez, sözcüğün en geniş anlamıyla " kaotik" değişimleri beraberinde getiriyor.

Her birimiz noosfer ile çift yönlü etkileşim halindeyiz. Yani hem ona bir şeyler katıyor hem de ondan etkileniyoruz. Noosfer kavramı ilk bakışta gözle görülmez ve soyut bir kavram

gibi görünüyor. Ancak hiç de öyle değil. Çünkü hepimizin zihni onun bir parçası. Ve üstelik de noosferin somut yansımalarını her an her yerde görmek mümkün ve bunu takip etmek şimdi çok daha kolay. Çünkü şu an hiçbir devirde sahip olmadığımız bazı iletişim olanaklarına sahibiz. Uydudan yayın yapan TV ve radyo kanalları bir yana şimdi internetimiz var. Ve internet noosferin tam bir modeli. Çünkü internette hem değişim var hem de birçok şey şey yerli yerinde duruyor. İstedığınız anda istediğiniz şeye tekrar tekrar ulaşabilme şansınız var. Ve şimdi noosferin ne durumda olduğunu görmek istiyorsanız, televizyonunuzu açın ya da internete girin ve noosferin ekolojisinin ne durumda olduğunu anında görün.

Noosferdeki etkileşimler elbette somut olanlarla sınırlı değil. Biz farkın-

da olalım ya da olmayalım bilinçdışı düzeyde onunla sürekli irtibattayız. Yalnızca duyularımız kanalıyla değil, duyular dışı yollardan da noosfere bağlıyız ve onunla sürekli etkileşim halindeyiz.

Psikolojinin babalarından Carl Gustav Jung bunu "kolektif bilinçdışı" olarak adlandırmıştı. Onun gözlemlerine göre kolektif bilinçdışı insanlığın tüm kültürel mirasını ve insan zihnine yön veren "arşetipleri" içinde barındıran bir alandı.

Dünya'da kendi ellerimizle yarattığımız ekolojik dengesizlikleri hepimiz biliyoruz. Eğer şu an dünyada insanlar yaşamasa doğanın içerisinde herhangi bir dengesizlik söz konusu olmayacağını da. Ama Dünya Ana olanca fedakârlığıyla bizi bağrına

basıyor ve ne yaparsak yapalım biraz daha dışını sıkıp bize katlanıyor. Bunun nereye kadar gideceğini şu an bilmiyoruz. Ama dünya da kendi biyosferiyle canlı bir sistem olduğuna göre onun da kendi kendini

iyileştirme potansiyeli var. Tabii bu iyileşme, ne pahasına olur onu şimdilik bilmiyoruz. Bizim şimdiki sorumluluğumuz bence noosferde acil bir ekolojik denge oluşturmak üzerinde odaklanmalıdır. Çünkü aslında "zeki" (!) varlıklar olarak büyük ölçüde kontrolümüzde olan tek bölge orası.

Bu işe de herhalde kendi içimizdeki ekolojik dengeleri kurarak başlamakta yarar var. Çünkü dünyanın ekolojik dengesizliği doğal düzenin dışına çıkılması sonucunda ortaya çıkıyor. Ve aynı doğal denge bizim içimizde de saklı. Ancak kendi doğamızdan uzaklaştıkça kendi bireysel sistemimiz içerisindeki ekolojik dengeyi de bozuyoruz. Bu da psikolojimizden tutun da bedenimize varıncaya kadar sistemin pek çok noktalarda aksamasına yani hastalıklara yol açıyor.

Bu konu çok uzun bir biçimde irdelenebilir. Ancak ben bu yazıyı yalnızca bir giriş olarak kabul ediyorum ve sözü fazla uzatmadan sonuca bağlamak istiyorum. Şu an yüz yüze olduğumuz problemlerin hiçbir tanesi tek yönlü indirgemeci çözümlerle savuşturulabilecek bir nitelikte değildir. Eğer bir değişim söz konusu olacaksa bunun içten dışa doğru olması hem daha doğal hem de daha etkili olacaktır. Yalnızca sosyo-ekonomik çözümler, yalnızca çevresel önlemler kısacası yalnızca materyal operasyonlar tek başına hiçbir sorunumuzu halledemez. Noosferdeki ekolojik kirliliği ortadan kaldırmadıkça

çevresel anlamda ekolojik bir dengeye kavuşmak pek mümkün değildir.

Düşüncelerimiz gerçek anlamda bir güce ve enerjiye sahiptir. Herhangi bir şekilde ifade edilmeyen düşünce ve duygular bile noosferi etkilemektedir. Burada metafizik bir şeyden söz etmiyorum. Şu an fizik düzeyde gördüğümüz her şey bir zamanlar birilerinin zihinlerindeki hayallerden ibaretti. Düşüncenin enerjisinin çok minik bir güce sahip olduğunu düşünebilirsiniz. Ancak sistemimiz kaotik çalıştığı için çok minik etkiler zincirleme etkileşimlerle sistemin başka bir yerinde büyük bir olaya sebep olabilir. Ve fizikteki rezonans kanunu daha üst düzey etkileşimler için de geçerlidir. Yani noosfer içerisinde benzer enerjiler benzerlerini çekmekte ve böylece çeşitli kümeleşmeler halinde enerji birikimleri olacaktır. Bu biriken enerjiler daha sonra kendilerini fizik düzeyde ifade etmekte ve hepimizi birden etkilemektedir.

İnsanlık olarak öncelikli sorunumuz noosferimizdeki ekolojik dengenin bir şekilde düzenlenmesidir. Bunun reçetesi ise yüzyıllardır varolan bilgelik dolu öğretiler içerisinde defalarca anlatılmış durumda. Üstelik şimdi bütün bunların sentezini yapma şansımız da var. Yeter ki isteyelim.

Yalnız elimizi biraz çabuk tutsak iyi olacak. Çünkü Dünya Ana'nın kendi kendini iyileştirmesi ne pahasına olur bilmiyoruz...

Gelin, Tanış Olalım

Söyleşi: Ayşegül Çelikkol

Bilirsiniz, bazen tam zamanına denk gelir, tek bir söz bile değiştirir insanın hayatını. Bazı hayatlardan çıkan öyküler doğru adreslerine vardırırlar yolları. Bu söyleşi de öyle bir şey. Çünkü yeryüzü gürültüsünün, dönüp duran zalim insanlık hallerinin yanbaşıında sevgiyi anlatan biri Kerim Urallı.

"Tertemiz hissiyatlara ihtiyacımız var" diyen biri. Tanıyalım kendisini:

Üsküdar Amerikan Lisesi'nden mezun olduktan sonra ABD Pennsylvania'daki Bucknell Üniversitesi'nde işletme ve felsefe eğitimi aldı. Kariyerine finans sektöründe başlayan Urallı, Morgan Stanley ve CreditSuisse yatırım bankalarında altı yıl banker olarak çalıştı. Bu şirketlerin New York, Londra ve İstanbul ofislerinde şirket birleşmeleri ve iktisaplar ile kurumsal strateji bölümlerinde danışman olarak görev aldı. Daha sonra Borusan Holding'de kurumsal strateji bölümünde çalıştı.

Kerim Urallı, şu anda Afrika'daki en az gelişmiş ülkelere insani yardım amacı ile yola çıkmış SEN-DE-GEL derneğinin Yönetim Kurulu Üyesi ve aynı zamanda Türkiye Korunmaya Muhtaç Çocuklar Vakfı'nda (Koruncuk - Bolluca Çocuk köyü) çalışıyor. Ayrıca 2012'den beri Sufizm ve

Varlıksal Felsefe ağırlıklı soyut düşünce atölyeleri düzenliyor, çeşitli seminerlerde ve konferanslarda felsefi ağırlıklı konuşmalar yapıyor.

Kendisini hem finans dünyasından hem de Düşünce Bilim Sanat Kulüpleri Derneğinin (DBS) Boğaziçi Üniversitesi Mezunlar Derneği'nde düzenlediği "Bilgi Pazarı" etkinliğinde konuşmacı olarak tanıdığım Kerim Urallı, Sevgi Dünyası dergimiz için söyleşi ricamı kırmadı. Kendisiyle sosyal sorumluluk hizmetleri, yaşam, yaşamak ve felsefe konuları üzerinde sohbet ettik. ..

Ayşegül Çelikkol - Merhaba Kerim Bey, çok zengin olduğunuzu bildiğimiz iç dünyanıza, maneviyatınıza ve yaşam felsefenize ışık tutan sosyal sorumluluk projelerinizle ilgili çalışmalarını ve muhtaçlara el uzattığımız alanları bizimle paylaşır mısınız lütfen?

Kerim Urallı - Kurucu üyesi bulunduğum "Sen de Gel Derneğimiz, ulusal ve uluslararası alanda sınır tanımaksızın, sosyal ve ekonomik alanda nitelikli ve sürdürülebilir gelişimi sağlamak amacıyla yoksullukla mücadele ederek, istihdam yaratarak, kadınların ve gençlerin gelişimine yönelik projeler üreterek, ulusal ve uluslararası alanda sivil ve diğer benzer hedefleri bulunan kuruluşlarla işbirliği yaparak, Birleşmiş Milletler Bin Yıl Hedeflerine sadık kalarak ve özellikle "en az gelişmiş ülkelerin" sorunlarını gözeterek yapılandıracağı projeleri hayata geçirmek amacıyla kurulmuştur.

Yine kurucu üyesi olduğum "Koruncuk Vakfı" ise korunmaya muhtaç çocukları okul öncesi yaşta başlatarak; sağlıklı gelişmelerini sağlayarak, eğitim imkânı sunarak, kişisel yeteneklerini geliştirerek, geleceğe hazırlayıp topluma kazandıran bir oluşumdur.

Ayşegül Çelikkol - Her insanın yeryüzünde bir varoluş amacı vardır. Bu amacın bir bölümünü kendisini geliştirmek, daha iyi bir insan olmak, günahlarından arınmak oluşturur. Bununla birlikte hayır düzenini kavraması, ilahi iradenin sorumluluğunu paylaşması ve yükünü hafifletmesi de yine kendisinin ve bütünün hayrı içindir. Sosyal sorumluluk projeleri bu bağlamda, insanın varoluş amacına yöneliktir değil mi?

Kerim Urallı - Sosyal sorumluluk her "medeni" insanın arayıp bulamadığı ilaçtır. Hem de bedava...

Sosyal sorumluluk projelerinin esasını insana karşılıksız sevgi vermektir, bunu veren insan kendi kalbine âşık olur ve ruhsal şifa süreci başlar. Nasreddin Hoca'nın dediği gibi "ya tutarsa?" Ve her seferinde tutmuştur. Çünkü sevgi evrenin esas enerjisidir.

Dünya o yoldadır. Kızılderililerin dediği gibi tüm nehirler kurduğunda, tüm yemekler bittiğinde insanlık paranın yenmediğini mutlaka görecek. Ve çok geçmiş olacaktır. Tabii bu, zamanın yaklaştığını gösteriyor. Zaman samimiyet zamanıdır..

Ayşegül Çelikkol - Sizi finans dünyasından yani materyalist diyebileceğimiz bir dünyadan manevi ve insana hizmete yönelik bir dünyaya iten hangi sebeplerdi?

Kerim Urallı - Sevginin kendisi... Kapitalist dünya sevgiye hiç önem vermiyor. Hattâ önem vermek bir yana, bilakis sevgi duyanlara "Acıyor". Ama bu çok yanlış. Çünkü evreni, sevgi döndürüyor. Her şey aslında doğal ve varlıksal olarak sevgi üzerine kurulu. İnsanı en çok, paylaşılan sevgi, mutlu ediyor. Ben bunu gördüm, ışığı gördüm ve yönümü değiştirdim. İlk başlarda zordu ama artık çok kolay, çok şükür. Siz de bilirsiniz rekabetçi bir stres yarışının içindeyiz. Ne kadar gergin görünürsek çevremizdekiler bizim o kadar önemli biri olduğumuzu düşünüyor sanıyoruz. Ama öyle değil.. "İnsan dünyaya kendini bilmek için

gelir" anlayışını benimseyen kişinin para biriktirmekten, geleceğini güvence altına almaktan başka kaygıları da olması gerektiğine inanıyorum.

Ben de bunun için buradayım ve hayatımda her şeyi değiştirdim. Zihnimi temizledim, pür-i pak yapmaya uğraşıyorum. İşim de, eşim de, yuvam da, yönüm de sevgi artık.

İş hayatının ortasında bizzat dururken gördüm ki, insanlar korkuları ile hareket ediyor. Tek kurşun bir dünya var. Ve burada herkes kendine verileni koruma peşinde. Çoktan karar verdim ki sevgiyle hüküm vermekten başka yolum yok.

Ayşegül Çelikkol - Sizi verdiğiniz hayli ilginç başlıklardaki seminerlerden ve sohbet toplantılarından tanıyoruz. Bunların arasında bence en ilginç

olanı: "Sessizlik ve Özgürlük" konusu. Günümüz dünyasında bu iki olgu aynı yerde çelişmiyor mu? Yani özgürlük aslında kalıpların dışına çıkmak, istediği gibi davranmak veya yerleşik düzene karşı gelmek gibi algılanırken, sessizlik tümüyle insanın içine dönmesi ve sakinliği çağrıştırmakta. Bu iki kavramı birbirine nasıl bağlıyorsunuz?

Kerim Urallı - Eğer "Öz" kelimesini incelersek Türkçemizde bazı çok önemli diğer kelimelerin annesi olduğunu göreceğiz. Mesela özgür, özel, özgün, özgüven, özveri vb. Eğer bir insan içindeki öz ile tanış olup onun sözünü dinlerse zaten "sessiz" olur.

Ayşegül Çelikkol - Sakin kalabilmenin emin olmakla ve güvenle direkt orantılı olduğunu düşünüyorum.

Kerim Urallı - Evet. Sessizlik ağızdan kelime çıkmaması değildir, kalpte şikâyet kalmamasıdır. Çünkü orası artık özün özü olmuş, yani sevgi enerjisi ile dolup taşmıştır.

Ne kadar güvenirse o kadar genişleriz aslında. Başkalarına güvenmekse kendimize güvenle başlıyor. Bugün ise sakin olmak "cool" olmakla karıştırılıyor. Oysa bu tabirde hayata bir uzaklık ve bencillik var. Gerçek mânâda sakinlik ancak başkalarına yardım ederek kişinin kendi hayatına değer katmasıyla yakalanabilir. Özetle bazen çıldırtacak kadar stres oluşturan günlük yaşamda sakin kalma telkinlerimden biri de diğerkâmlığı huy

edinmek. Bana göre insanlar uzun bir süredir mutsuz olduklarını itiraf etme süreci yaşıyor. Maddiyatla gelinen güzel yerler var ama coşkumuz eksik. Bu durumu Pandora'nın kutusuna benzetiyorum. Artık herkesin elinde güç ve imkân olduğunu düşünüyorum. İlk defa gerçek mânâda inançlı olma imkânımız var. Ben de size sormak isterim sizce de böyle bir imkânımız var mı?

Ayşegül Çelikkol - Elbette. Bir gün, gülyüzlülük mertebesinin güzelliğini, inancımızla yaşama şansımız var.

Kerim Urallı - Çok güzel. Eskiden mecburen mazlumduk. Bu kadar bilgi eşliğinde artık değil.

Ayşegül Çelikkol - Aldığımız temel felsefe eğitimini tasavvuf ile nerede ve nasıl bağdaştırıyorsunuz?

Kerim Urallı - Felsefe'nin dört ana boyutu vardır. Biri sağlıklı beden, bunun ötesi sağlıklı zihin, sonra sağlıklı kalp ve sonunda muhteşem varlık deneyimi.

Halkların anladığı mânâda "felsefe" sağlıklı zihinle ilgilenir. Benim için ise 4'ünü de kapsar. Meselâ ilk olarak, bize emanet bedenlerimize iyi bakmakla başlamaktır. Filozof hayatı ciddiye alır, ahengi her yerde yaratır.

Ayşegül Çelikkol - Söylemlerinizde daima "Dert, Kendilik, Tamlık" tanımlarını yapıyorsunuz. Bunları günlük yaşamlarımızla nasıl ilişkilendirebili-

riz? Diğer bir deyişle bunlar, günlük yaşamlarımızda nasıl bir yer buluyorlar kendilerine?

Kerim Urallı - Dert demek, felsefi soruları sormaktan çekinmemek demektir. Yani ilk önce soruyu soralım ki, cevabı gelsin. Aynen Niyazi Mısri Hazretlerinin "Derde derman arardım, derdim bana derman imiş" sözünde ifade ettiği gibi...

Kendilik ise her yolu insanın kendisinin yürümesidir. Aynı Neyzen Tevfik'in: "Ondan bundan duyduğunu tekrarlama, aşkın leylâsını kendin gördünse söyle..." dediği gibi..

Tamlık ise şu demektir. Her soru cevabını bulana kadar kenara konulmaz. Yol varsa tam yürünmelidir. Samimiyet bunu gerektirir.

Ayşegül Çelikkol - Sizi benzer yaşta-ki benzer işi yapan, benzer konumdaki kişilerden farklı kılan nedir?

Kerim Urallı - Mesele sadece hayat meselem... Bir iş olarak görmemem..Geniş baktığımda gördüğüm bu.

Ayşegül Çelikkol - Bakışlarını içlerine çevirenlere ve arınmak için kendiyile cenge girenlere ne mutlu.. Söyleşi için çok teşekkür ederim.

Kerim Urallı - Size ve "Sevgi Dünyası" okurlarına şükranlarımı sunarım.

Fark edilmeyeni fark etmek, görülmeyeni görmek üzerine başlayan ve iyi dostluklara dönüşen sohbetlerin yeryüzünün tılsımı olması dileklerle.

Kerim Urallı Felsefe Sohbetleri, Nisan 2014

Bir Vazife Adamı, Bir Spiritüalist Macit Aray

Erol Yurderi

Bedri Ruhselman'ın medyumluğunu yapmış İzmirli edebiyatçı Macit Aray, bir vazife insanıdır. Türkiye'deki ruhçuluk hareketi içerisinde çok önemli bir yeri olan Aray, hem İzmir'de gelişen ruhçuluğun temel taşı olmuş hem de Bedri Ruhselman'ın İzmire yönelmesinde büyük rol oynamıştır.

Zaman zaman yeryüzüne insanlığa ışık tutacak, onların gelişmelerini hızlandıracak, sorumluluklarının bilincinde, hizmet aşkı ile yanan görevli insanlar gelmiştir. Bu tür görev bilinciyle gelen insanlar, bütün zamanlarını, yaşamlarını bu yönde yaptığı çalışmalara adanmışlardır. Karşılığında hiçbir şey beklemeden yaptıkları görev, onları daha da yükseklerle taşımıştır. Geçtikleri yollarda bıraktıkları izler her zaman takipçilerini bulmuştur... Bedri Ruhselman'ın medyumluğunu yapmış İzmirli edebiyatçı Macit Aray,

işte böyle bir vazife insanıdır. Türkiye'deki ruhçuluk hareketi içerisinde çok önemli bir yeri olan Aray, hem İzmir'de gelişen ruhçuluğun temel taşı olmuş hem de Bedri Ruhselman'ın İzmire yönelmesinde büyük rol oynamıştır.

Macit Aray, spiritüalizma ile ilgili çalışma ve araştırma yapanların yakından tanıdıkları bir isimdir. Yetenekli bir medyum olarak kabul edilen Aray, Türkiye'deki spiritüalist harekete önemli katkılarda bulunmuştur. Fakat Macit Aray'ın önemi onun sadece

başarılı bir medyum olmayıp, aynı zamanda bir öğretmen, edebiyatçı ve düşünce adamı olmasından da kaynaklanır. Aray, spiritüalizmle ilgilenmeden önce hep bir arayış içinde olmuş, aileden gelen dogmatik inançlar içinde büyümüş, belirli bir yaşa geldiğinde; bilgisi, görgüsü ve mantığı ilerledikçe öğrendiği manevi konular ona efsane gibi gelmeye başlamıştır. Allah'a ve öbür dünyaya karşı inancı bir hayli sarsılmıştır.

Kaleme aldığı bir yazısında yaşadığı bu durumu şöyle anlatıyor:

"Ne olurdu gençlere bu zor durumlarında el uzatabilecek serbest düşünceli, bilgili din adamları ve bilim adamları bulunabilseydi. Yazıklar olsun ki, çağımızda en çok eksiği duyulan şey bu. Yüzyılın gerçeklerinden habersiz, statik bir inanca sahip din adamlarının mitolojik efsanelerini andıran konuşmaları, bilim adamlarının ise sadece maddeyi kabul eden düşünceleri, gençlerin içindeki boşluğu doldurmuyor."

Macit Aray'ın 1960'larda kullandığı bu ifadeler, serzenişi, ne yazık ki aradan bunca yıl geçmesine rağmen hâlâ geçerliliğini koruyor. Günümüzde gerek görsel, gerekse yazılı basında bunun daha şiddetli örneklerini de görebiliyoruz.

Macit Aray, 1944 senesine kadar bu sıkıntılı dönemi yaşadığını belirtiyor. Sonuçta öyle bir duruma geliyor ki, dar görüşlü din adamlarından hattâ dinlerden bile soğuyor.

O yıllarda adını daha önceden duyduğu Dr. Bedri Ruhselman ile tanışıyor. 4 yıl birlikte çalışıyorlar. Birçok celseye katılmasına rağmen düşüncelerinde pek fazla değişiklik olmuyor. Dr. Bedri Ruhselman'ın İzmirden ayrılmasıyla Macit Aray medyumluğu denemeye karar veriyor fakat başarısız oluyor. Aradan aylar geçiyor ve bir gün öte âlemden varlıklarla ilk temasını kuruyor. Yazıcı medyum olarak aldığı tebliği olağanüstü bir akıcılık ve rahatlıkla yazdığını, mesajın birçok büyük düşünceleri kapsadığını, anlatım şekli (üslûp) ve düşünce bakımından kendi bilgisini aştığını farkediyor.

Kendini "Mustafa Molla" adıyla tanıtan ve sonraki yıllarda ve günümüzde birçok kitapta mesajları yer alan bu varlıkla ilk irtibatını bu şekilde kurmuş oluyor. Daha sonra bu tebliği Dr. Bedri Ruhselman'a da gönderiyor. Belirtildiğine göre Dr. Bedri Ruhselman sırf bu celseler için birkaç kez İzmir'e gidip geliyor.

Dr. Bedri Ruhselman yayınladığı "Allah" ve "Mukadderat ve İcabat" adlı eserlerinde Macit Aray'ın medyumluğuyla alınan "Mustafa Molla" ve "Mevlâna Celâlettin" adlı varlıkların bilgilerini kullanmıştır.

Bedri bey, 1953 senesinde yayınladığı "Mukadderat ve İcabat" adlı kıymetli eserin önsözünde bilgilerinden yararlandığı ruhsal dostlarından Mustafa Molla'yı bakın nasıl tanıtmış:

"Mustafa Molla, binlerce sayfalık bildirimlerine devam etmekte olan çok kıymetli ve çok güvendiğimiz büyük bir ruh dostumuzdur. Bu saygıdeğer kişi diğerleri gibi insanlık aşamasını çok zaman önce aşmış bir varlıktır. Bundan dolayı onun ismi de diğerlerinininki gibi, sırf bizi bilgilendirmek amacı ile kullanılan takma bir isimdir. Bu kıymetli ruha aracılık yapan kişi sevgili dostumuz Macit Aray'dır. Macit Aray öğretmendir ve İzmirde bulunmaktadır. Kendisi hayatının önemli bir kısmını medyumluğunun gereklerine bağlamış takdir ettiğimiz bir arkadaşdır."

Yazımızı değerli vazife adamı Macit Aray'ın 1980 yıllarında "Mustafa Molla" ve Mevlâna'dan aldığı tebliğlerden birer örnek vererek bitirelim. Bakalım bu güzel ruhsal dostlar bize "SEVGİ"yi nasıl anlatmışlar.

Rehber varlık: Mustafa Molla
Medyum: Macit Aray
Tarih: 25.Nisan.1980

Güzel, varlığın ilâhi gizemini oluşturan temel olduğu içindir ki, sevgi, hayatın tek bağlantı unsuru olarak, sizinle beraber hayatınızın sonsuzluğuna kadar uzanan tek ilâhi hediyedir. Her şey öğrenilir; sevgi sadece duyulur ve yaşanır. Onun içindir ki, sevmekten yoksun insanlara, güzelden de söz edemezsiniz. Sevgisiz yaşanmaz, çünkü hayatın kendisi sevgidir. Ama sevgi tutkusunun da aşamaları vardır.

İnsan vardır, çiçeği, kuşu, taşı sever. İnsan vardır; madenlere tutkundur; maddenin çokluğunu, parlıtısını özler; bütün koşulları bu yöndedir. İnsan vardır, kendini sever; herkesten yukarı olmanın peşindedir; belki de bu aşamaya ulaşmanın kolaylığını bulmak için, bütün varlığını ortaya koyar. İnsan vardır, ün peşindedir; kulakları alkışlara özlem duyar. İnsan vardır, gösterişin susuzluğu ile yanar. Ama bütün bunlar sevmek değildir; sevmeğe doğru götüren, basamak basamak birer emekleme ilerleyiştir.

Büyük sevgiler benliği yakıp, insanı sadece özlem ve umutla karşı karşıya bırakır. Yücelmiş insanın başka hiçbir varlığı yoktur. Ama bütün varlıkların üstünde parıldayan bir güneştir o. O, elsiz kaldığınız zaman, tutacağınız daldır. O, ayaksız kaldığınız zaman, koşacağınız yoldur. O, kanatsız kaldığınız zaman, uçacağınız uzaydır. Neden büyümenizi engelliyorsunuz? Neden yollarınızı geçilmez setlerle kapatıyorsunuz? Bırakın, ruhunuzun akıcılığı kendi özgürlüğünün sonsuzluğunu solusun.

Evet, zaman gelecektir ki, algımanın aşaması bitecek, bilincin dünyası büsbütün genişleyecek ve siz ışık gibi, sadece bir titreyiş olarak, boyutlara yayılacaksınız. İnsan o kadar büyük bir varlıktır ki, biraz kendini bulmak fırsatına

erişirse anlar ki, sonsuzluk bile bunaltıcı bir sınır gibi dikilir karşısına. Tanrı, hepinizi sonsuzluğun sahibi kıldığı içindir ki, her an mutlu olmalısınız ve bundan dolayı da hiçbir an şikâyet ve sitem etmemelisiniz. Siz sonsuzluksunuz, yani güzelsiniz. Siz bilincin titreşimlerini taşıyan, bilinçsiz güneş ışıklarının çok üstünde birer evren güneşisiniz. Tanrı hepinizi sonsuz mutluluğa erdirtsin...

Rehber varlık: Mevlânâ
Medyom: Macit Aray
Tarih: 20.Ekim.1980

SEVGİ

İnsan, Tanrı sevgisinin çiçeği, insan, insan sevgisinin en büyük rehberidir. Biz Şems'in yol göstericiliğiyle hazırlandık. Siz birbirinizi aydınlatarak yükselirsiniz. Onun için sevgi, Tanrı mesleğidir.

Onun için yaratıcılar ancak sevebilir. Güçsüzlük, sevgiden yoksunluk demektir. Eğer biz Şems'le karşılıklı birbirimizden bir şeyler almış, bir şeyler beklemişsek veya başkalarının varlığında, onların ruhsal ekranlarında sonsuzluğu görmüşsek, Tanrı insana kapanmaz bir ışık yolu açmış demektir.

Biz sevgiyi insan yoluyla öğrendik. Bizi Tanrıya sadece peygamberler, nebiler, evliyalar götürmez. Bizi biz aydınlatırız, biz

bize rehber oluruz. Onun içindir ki, "insanları seviniz!" denmiştir. Onun içindir ki, herkes birbirine iyi yönden ekran olmak için yaratılmıştır. Erdemler, bilgiler, saygılar, sevginin ürünüdür. İlâhî aşk dedikleri bu yoldan geçer ve büyük ruhanî aşklara ulaşmışların kaderi böyle belirlenmiştir:

Tanrı size bir hayat sevgisi vermiştir. Bu ilâhî bir kılavuzluktur. Hayat size bir ilâhî sevgi getirmiştir. Bu, bilincin yol göstermesiyle ortaya çıkan bir sonuçtur. Size sevgiyi, göz, kulak, düşünce ve dil yoluyla ifade etme zorunluluğunu sevdiğiniz insan meydana çıkarır. Anlaşılmayana duyurur. Böylece ulaşılması güç olan büyük rehberlikler sevgi kanalıyla ruhunuza yollar açarlar.

En büyük kuvvet sevgidir. Hayatın temeli sevginin eliyle atılmıştır. Hayatın kendisi sevgidir. Böylece insan insanı büyük bir kuvvetle, içinden yakalayarak sürüklemek için, güzelliğe, düşüncenin, duygunun, cesaretin ışığını vermeye çalışır. Sevgiyi sadece cins kelimesi üzerinde arayıp düşünmek isteyenler aldanmışlardır. İnsan plânı böylece gerçekleşiyor.

Bütün insanlığa ilân ediniz ki, en büyük kurtarıcı "Sevgi", en yüce insan, seven insandır. Sevgisiz, kâinat bile bir an varlığını koruyamaz.

Stajyer (The Intern)

Nelda İnan

Yönetmenliğini Nancy Meyers'ın yaptığı, başrollerini Anne Hathaway ve Robert De Niro'nun paylaştığı filmin konusu, internet üzerinden satışlar gerçekleştiren bir giysi sitesinin kurucusu ve sahibesi olan Jules Ostin'in, şirketinin tarihinde ilk kez yaşlılara yönelik bir stajyer programı başlatmasıyla ilgimizi çekmeyi başarıyor. Bu deneysel programa ilk başlayan kişi ise geçmişte uzun yıllar şirket yöneticiliği yapmış olan 70

yaşındaki Ben Whittaker oluyor. Şirketin genç kadrosunun yaş ortalamasını bir hayli yükselten Whittaker ile yanında çalıştığı Ostin arasında zamanla iş ilişkisi sağlam bir dostluğa dönüşüyor.

Jules Ostin, hızla yükselen, başarılı, hareketli, çağın temposuna ayak uyduran ama bir sonraki çağa da koşar adım ilerleyen bir iş kadını. İşini kendisi kurmuş ve kısa zamanda 220 çalışanıyla

ses getiren ve çok beğenilen bir internet satış şirketinin sahibi olmuş. Kocaman bir depoyu iş yeri olarak kullanıyor. Ofiste bazen bisikletle gezerek iş yapıyor böylece, boş zamanı olmadığı için kullanamadığı bisikletiyle zamanını değerlendirdiğine inanıyor.

Ofis son model cep telefonların, laptopların, her türlü modern cihazların bulunduğu formal kalıpların eskiye ait sayıldığı, herkesin istediği gibi giyindiği, aralarından bazılarının zaman zaman ofise getirdiği minik köpeğiyle aynen evindeki rahatlıkta çalıştığı bir ortam. Çoğunluğu yaş ortalaması 25 olan çok iyi okulları bitirmiş, hayli hırslı gençler, sırasında gece 2 veya 3'e kadar çalışmakta. Yaptıkları iş hızlı olduğu sürece sorun yok, çünkü zamanı hızlı kullandıklarına inanmaktalar.

Aynen bir Ferrari'nin en ufak bir çukurun olmadığı mükemmel tasarımlanmış bir otobanda kullanılması gibi... Ama iş aynı Ferrari'de birlikte yolculuk yapılan sevgililerle yaşadıkları sorunlara gelince, kısacası insan ilişkilerine gelince, danışmanlık almaya ihtiyaçları oluyor. Bunların bir kısmı danışmanlığı artık Google'ı tarayarak, benzer deneyimleri yaşamış olanların yazdıklarından öğrenip uygulasa da, bu yeterli olmuyor.

Tecrübenin yazılarak aktarılını mı, yoksa birebir yüz yüze görüşülerek aktarılını mı daha makbuldür, ya da rehberliğin yüz yüze olanı mı?

Film eski ile yeniye, hız ile "durağanlık" gibi gözükken eskinin tecrübesini"

güzel biçimde kıyaslayarak harmanlamış ve çoğu yerde barıştırmış, eskiler için ümit vaad etmiş, yeniler için de kalplerini rahatlatacak bir çözüm yolu olmuş. Ne eskiler yenileri ne de yeniler eskileri ötekileştirmiyor filmde. İşe yaşlı stajyer olarak alınan Ben'in ceketinde hep taşıdığı mendili, eski marka çantası, sabahları eski model çalar saatini kurması (hem de gecikmekten korktuğu için iki tanesini birden), hanımların önünde ve patronunun karşısında elbisesinin önünü hep iliklemesi, patron ofisten çıkmadan masasını terk etmemesi, engin tecrübesiyle oradaki düzeni sessizce sağlaması, sonucu bildiğinden sabırla beklemesi, geçmişin süzgecinden geleceğin harika tanelerini çıkararak herkese rehberlik yapması, tecrübenin asla eskimediğinin de kanıtı oluyor.

Filmin ana konusu çalışan başarılı bir iş kadınıyla erkeğinin (kocasının) arasındaki dengeyi işlemek olmuş. Film aynen öngörülen gibi başlayıp devam ediyor ve sürpriz gibi görünse de sürpriz olmayan bir sonuçla nihayetleniyor.

Şirketin sahibi olan Jules evli, kocası ise evde oturuyor ve kızlarına bakıyor. Diğer bir deyişle Amerika'da gelişen bir uygulama olan "Evde Oturan Babalar" kervanına katılmış olan bir erkek. Jules'ın kızıyla ilişkisi kocasının sayesinde sorunsuz ve yumuşak bir şekilde devam ediyor. Çünkü kocası evde aynen bir bakıcı gibi çalışıyor. Kızlarının her şeyiyle ilgileniyor. Jules

ise geceyarısına kadar inanılmaz bir tempoyla çalışıyor.

Film esasen geleceğin toplumunda bu tarz ilişkilere daha çok rastlayacağımızın da altını çizmekte. Yani geçmişte kadını kolları arasına alan, himaye eden, çok seven, güçlü ve romantik erkeğin yerine, göreceli olarak daha edilgen ama yaren bir erkeği betimlemekte. Filmde erkeğin de kendini eskisi gibi hissetme ihtiyacı vurgulanarak (ve belki de çalışan anne, evde oturan baba kavramının altını da daha kalın çizmek adına), eşinin Jules'ı bir başka hanımla aldattığını ama kısa bir süre sonra normal hayatını özleyerek (çünkü doğru olanın ve kendisini daha mutlu hissetmesine neden olan hayatın bu olduğuna kani olduğu için) geri döndüğüne tanık oluyoruz. Yine aynı temayla Jules'ın salt kocası ve çocuğuyla daha fazla vakit geçirmek ve klasik bir aile olmak amacıyla bir CEO ile çalışmaya karar verdiğini ama sonra bundan vazgeçtiğine de tanık oluyoruz.

Şüphesiz her birinin kendine has özellikleri olmasına rağmen, alt yapısında benzer işleri yapmalarına olanak sağlayan teknolojileri kullanan telefonlar gibi, kadınların seçtikleri erkeklerin de bundan böyle belli bir standardta birbirlerine benzeyeceklerini öngörebiliyoruz bu filmde. Sonunda hepsi çağa uygunlar. Diğer bir deyişle insan teknolojiyi değil, teknoloji insanı şekillendirmekte ve eski kalıplar yerlerini, eşlerin birbirlerinden böyle de memnun oldukları farklı bir düzene terk etmekte. Aile yapısı da artık değişime uğruyor bu şekilde. Çünkü kadınlar da iş dünyasında ben varım ve çok başarılıyım diyorlar. Film, evde oturan ve çocuk bakan erkeklere de artık tembel, sorumsuz, zayıf, aciz bakılmaması gerektiği düşüncesini de bilinçaltımıza yerleştiriyor.

Zaten filmin dışına çıkıp da gerçek dünyaya baktığımızda da son yıllarda anatalığın sosyoekonomik yönünün hızla değişmekte olduğunu görüyoruz.

Özellikle ABD'de evde oturan babaların sayısı 1970'li yıllardan beri iki katına çıkmış durumda. Ve daha da artacağı öngörülmekte. Çünkü giderek daha fazla sayıda anne ekmeğini kazanmak için çalışmakta. Hele ki kadın erkekten daha fazla kazanıyorsa, çocuk bakımını da evde baba üstlenebilmekte. Bu bağlamda Brigham Young üniversitesi ve Utah Devlet Üniversitesi çalışmaları, baba ve çocuk arasındaki ilişkinin güçlenmesiyle birlikte daha mutlu bir aile yapısının ortaya çıktığını gösteriyor.

Yapılan bilimsel araştırmaların, toplumun çoğu kesiminin evde oturan babalar için "Bir terslik var ki, 'Bay Anne' evde çocuk bakıyor", "Bir şeyler yolunda gitmiyor demek ki" gözüyle bakmalarına rağmen, geleceğin dünyasında esas değişecek olanın erkeğin yeri olduğunu da ortaya koyuyor. Uzmanlar, bu tarz babaların sayıları arttıkça, popüler kitapların ve yayınların da çoğaldığını söylüyorlar. Örneğin "Evde oturan Bir Babanın İti-raftarı" (Eddie), "Yeni Bir Aİle Yaratma Rehberi"(Gill), "Karınız Eve Gelene Kadar Bebeği Hayatta Tutma Rehberi" (Roarh) gibi kitaplar ve bazı dergiler oldukça çok satanlar listesine girmiş durumda. Bunların dışında bu konuyu işleyen ve toplumda belli bir algı yaratan özel internet siteleri ve dergiler de var.

Kadın her zaman güçlüydü ve idare edilmek için daha güçlü olana ihtiyaç

duyardı. Şimdi etken, edilgen, idare edilmek veya etmek değil, bunların hepsinin yerlerini sadece yarenliğe bıraktığını gözlemliyoruz filmde. Diğer bir deyişle, evdeki rolleri severek benimseyen yarenler topluluğu.. Kız çocukları da bundan nasiplerini aldıklarında, belki annelerine, erkek çocukları ise babalarına öyküneceklerdir kim bilir?

Stajyer filminin Amerikan toplumunun geleceğindeki önemli bir değişimi gösterdiğini yani artık değişmekte olan bir toplumun resmini çizdiğini görüyoruz. Zaten buna henüz hazır olmayan toplumlarda evde oturan bir erkeğin hayatıyla ilgili bir film tüm zıtlığıyla ön plana çıkarılarak (ve de aslında bu role zaten yakışmadığı iması da yapılarak) komedi biçiminde gösterilir.

Geleceğin dünyasındaki aile kavramı, erkeğin ve kadının rolleri üzerinde durulması gerekiyor. Batı'nın en Batısı buna istemeden örnek mi oluyor, başı mı çekiyor yoksa zamanın çekip götürücü rolü mü filmde başrol oynuyor? Bunu hep birlikte göreceğiz.. Anlayacağız elbet..

Yararlanılan Kaynaklar:

STAY-AT-HOME FATHERS:
MASCULINITY, FAMILY, WORK,
AND GENDER STEREOTYPES
(David John Petroski) Southern
Connecticut State University
Paige P. Edley,
Loyola Marymount University

Zaman Kapsülü Şablonu - 1

Kryon Celsesi,
 Medyum: Lee Carroll,
 Transkripsiyon ve Çeviri: Necati Tarıman
 16 Mayıs 2015, Salem, Massachusetts

S elâmlar sevgili varlıklar, ben Manyetik Hizmetten Kryon. Celseye başlarken geri çekilebilmesi için partnerime belli bir süre tanırım. Onun geri çekilmesi ile söylenen sözleri süzgeçten geçiren bilinç de temizlenmiş olur. Yapmak istediğim ilk şey size inancınız ile ilgili soru sormaktır. Bu olaya inanıyor musunuz? Partnerimin ifadesi ile gözle görülmeyen, daha önce öğretilmemiş olan veya insanın mantığına ihanet gibi gözükecek veya gözleri yerinden uğratacak kadar abartılı şeyleri satmaya çalışmak çok zordur. Bununla birlikte, gerçek bazen böyle görünebilir çünkü size öğretilmiş olanın enerjisi çok düşüktür.

Sizin deneyimlemiş olduğunuz, kabul ettiğiniz ve içselleştirdiğiniz tarih aslında yanlış veya yönlendirilmiş bilgilerle doludur. Tarih pek çok yönden düşük bilinç ve düşük randımanla çalışan insanlık tarafından çarpıtılmıştır ama bu artık değişmeye başlamaktadır. Şimdi tekrar soruya dönelim. Şimdi cereyan eden şeylere inanıyor musunuz? Deneyimlemekte olduğunuz enerji değişimlerini kutlayacak kadar ileri gidebilir misiniz?

Bunlar aslında pek çok insanı kendine getirmektedir. Gelecek hakkında kaygıları olanların neşeli olması ve kutlama yapması oldukça zordur. Size geleceğin pek çok versiyonu anlatılı-

yor. Eğer bu akşam size ben de böyle bir versiyon anlatacak olsaydım, bu yarın neler olacağı ile ilgili olarak kendinizden başka kimseye kulak asmamanızı söyleyen Ruh'un bilgeliği olurdu çünkü sizler zaten karışıklık ve hengâme olması gereken durumu arkada bıraktınız. Bu çok eskiden beri anlatılan bir kehanetti ama gerçekleşmedi.

İnsanlara hâlâ inanmaları için kaç kanıtı ihtiyaç duyduklarını sormaya devam ediyoruz ama bu işler her zaman böyle olmuştur. Size 40 yıl süre ile çölde dolaşmış olan İsrail halkının hikâyesini hatırlatmak istiyorum. Bu öykünün abartılı olmadığını da belirtmek isterim. Daireler çizerek 40 yıl süre ile onları kölelikten kurtarmış olan bir peygamberin peşinden çölde yürüyen topluluğun bir parçası olmayı tahayyül edebiliyor musunuz? Bu süreç sırasında bunlardan bazıları 40 yıl boyunca çölde dolanıp durmaktansa köle olarak yaşamaya devam etmiş olmanın daha iyi bir seçenek olduğu kararına varmışlardı. Onlar, "Biz ne yapıyoruz? Nereye gidiyoruz? Böyle daireler çizerek dolaşarak sonunda nereye varacağız ve bir yere varabilecek miyiz?" diye soruyorlardı. Tanrı tüm bu süre boyunca onlara hiç aksatmadan her gün yiyeceklerini vermek suretiyle onlara cevap verdi. Onların yiyeceklerini yetiştirmelerine hiç gerek kalmadı zira yiyecekler gökten yağıyordu ama onlar buna rağmen yine de şüphelerinden vazgeçemiyorlardı. Şimdi de ben size her gün yiyeceğinizin sağlanacağı-

na inanmak için ne kadar kanıtı gerek duyduğunuzu soruyorum.

Sevgili varlıklar, hiç beklemediğiniz ve tarihinizde şimdiye dek hiç yaşamamış olduğunuz şeylerin tepesinde duruyorsunuz. Vaat edilen topraklara olan köprü sizlerin şimdiye kadar görmemiş olduğunuz insan bilincidir. Önünüzde bakıp sonuçlar çıkarabileceğiniz herhangi örnek yokken size gelişmekte olduğunuzu nasıl söyleyebilirim? Size daha önce hiç görmediğiniz ve hiç deneyimlemediğiniz bir şeyi nasıl anlatabilir ve size nasıl şuraya doğru gidiyorsunuz diyebilirim? Dolayısıyla, şimdi orada oturup söylenenleri kuşku ile karşılırsanız, sizi kimse yargılamaz, hattâ bu durumda kuşku duyuyor olmanızın gayet mantıklı olduğu bile söylenebilir.

Bunları size sunuyor olmamın nedeni sizlerin buradan sonra varacağım yere inanmayacak olmanızdır. Size bunu söylediğimde, bunun fazla ezoterik, inanması neredeyse imkânsız ve aşırı fantastik olduğunu söyleyeceksiniz. Buna gözden geçirme demek de pek mümkün değildir çünkü burada sizlerin henüz görmediğiniz, kimsenin size söylememiş olduğu, spekülasyondan öteye gitmeyen ama harika güzellikteki şeylerle ilgili yeni bilgiler söz konusudur.

Bir taraftan bu celseyi dinlerken, diğer taraftan bir ayağımızın eski ener-

jide olması mümkün değildir. Bu celseyi dinleyip buradaki bilgileri anne ve babalarınızın, hattâ herhangi bir kimsenin şimdiye dek size anlatmış oldukları şeylerle mukayese etmeniz de mümkün değildir. Sizi çok büyük yapan, çok önemli bilgilere giden kapıyı açmaya başlıyor ama aynı zamanda da neler olup bittiğini de anlatıyorsunuz.

İsterseniz şu şekilde başlayalım. Evren çok yaşlıdır ama Galaksi de aynı yaştadır. Size daha evvel Galaksinin ve bazı yerlerde güneşler etrafındaki güneş sistemlerinin 4 milyar yıldan beri tam ve tamam olduğunu söylemiştik. Dünya henüz oluşma aşamasındayken yaşam başka yerlerde ortaya çıkmıştı. Bunları daha önce size bilgi verme amacı ile ve âletlerinizle yıldızları gözlelediğinizde onların ne kadar yaşlı olduğunu anlamanız için söylemiştik. Dünya henüz oluşum aşamasındayken ve yanardağlar dünyayı cehenneme çevirirken Galakside canlılık ortaya çıkmıştı, işler yürüyordu ve hayırsever bir sistem işlemeye başlamıştı. Bunların hepsi amaca matuftu.

Siz bizim söylediğimiz kadar yaşlı değilsiniz. Jeologlar bununla ilgili bazı ipuçları buldular. Sizin bazı şeyleri farklı düşünmenizi istiyoruz. Gezegendeki bazı şeylere farklı bakmanızı, göklere işaret edecek levhalar şeklinde yükselmiş olan bazı dağların görkemini görmenizi istiyoruz. Bu

oluşumların tamamlanması için bilim insanlarınız en az bir milyon yılın gerekli olduğunu söylüyorlar. Başka bir tarafa bakıyor ve bir nehrin bu yatağını oluşturabilmesi için 10.000 yılın geçmiş olması gerektiğini söylüyorsunuz. Ben ise bunun için en fazla 100 yıl hattâ biraz daha az bir sürenin gerektiğini söylüyorum. Kuzey Kanada'da bulunan bazı genç dağlar yukarı doğru itilirken orada olsaydınız onların yükselmesini gözle izleyebilirsiniz.

Bu gezegenin bir zamanlar ne kadar şiddet içermiş olduğunu düşünebiliyor musunuz? Soğuma aşamasındayken defalarca aktif hale geçerek her seferinde tasarım icabı yaşamın yok edildiği dünyada ne kadar şiddet olduğunu hayal edebilir misiniz? Bu süreçte Galakside kentleri, uygarlıkları ve DNA'ları ile aynen sizinkine benzeyen yaşamın geliştiğini ve buralarda yaşayanların isimlerinin ve Tanrı inancının olduğunu bilmeniz ve düşüncelerinizi bu yönde yeniden düzenlemeniz gerekmektedir.

Bu bilgileri size yeniden vereceğim çünkü yeniden zaman kapsülleri ve daha önce hiç sözünü etmediğimiz şablon hakkında konuşmak istiyorum. Sizlerin, ne kadar çok sevildiğinizi anlamanızı istiyorum. Bunların hepsi sizler için ve bugün düşünülerek tasarımılandı. Bunlar sizin uzun süreyle içinde debelendiğiniz eski enerji için tasarımılandı. Bunlar bugün için

tasarımlandı ve sizler artık büyümeye başladınız.

Sevgili varlıklar, Pleiadesliler buraya geldiklerinde kendi gezegenlerinde kendi yolları uyarınca işaret noktasını geçmelerinden itibaren binlerce yıllık gelişimi geride bırakmışlardı. Size onların aşırı nüfus artışı sorununa çözüm bulmuş olduklarını söylemiştik. Daha uzun süre yaşamaya başladıklarında, gerekli bilgiğe ve bilime de sahip olmuşlardı. Bilim ile makineleri kastetmiyoruz. Sadece bilinci ve bilincin fiziğini kullanmak suretiyle ihtiyaç duydukları her şeyi yaratabiliyorlardı.

Sizlerin tohumlandığınız zamanda Pleiadesliler yolculuk meselesini halletmişlerdi ve sistemlerindeki güneşler etrafında dönen üç gezegende yaşıyorlardı. Onları tohumlamış olan ebeveyn varlıklar da vardı ve onlar da benzer yollardan geçmişlerdi. Daha insanlar sahneye çıkmadan milyonlarca yıl önce bu gezegenlerde Tanrı'yı bilen hümanoid varlıklar yaşıyorlardı. Bu Galakside çok dikkate değer bir soy ağacı vardır.

Galaksi yaşlıdır, sizler değilsiniz. Ama tüm saygımızla, siz sevgili insanların da bir yerden gelmiş olması gerektiğini söylüyoruz. Bu gezegene getirmiş olduğunuz şey bir yıldız akaşdır çünkü sıra size geldiğinde bu yaşamda pek çok şekilde yer almış ve bu maceraya iştirak etmişsiniz. Bu da sizin DNA'nız içinde yer almaktadır ama daha çok uzun bir süre ile ifşa

edilmeyecektir. Bunun nedeni de sizlerin ilk önce burada kim olduğunuz üzerinde çalışmanızın gerekli olmasıdır.

Şimdi bir beyanda bulunacağım ama onu yanlış anlamamanızı istemiyorum. Siz insanlar Galaksideki en düşük ruhsal bilinci temsil ediyorsunuz. Sizler mahalledeki yeni çocuklarsınız ve henüz büyüme aşamasındasınız. Bu Galakside sizin tüm çevrenizde yüksek bilince sahip olan yaşam formları var. Bunlar o kadar yüksek bilinç düzeyindedir ki, herhangi bir araç kullanmadan buraya gelip sizleri tohumlayabiliyorlar ve bir daha da ayrılmıyorlar.

Bilinç böyle bir şeyi mümkün kılacak kadar yüksek düzeye gelebilir mi? Sizden insan bilinci ve bedeniyle Tanrı'yı sürekli ayırmaktan vazgeçmenizi rica ediyorum. Siz buradayken Tanrı'nın başka yerde olduğu ve asla biraraya gelmeyecek olduğunuz kesinlikle doğru değildir. Gerçek öncül, Tanrı'nın sizin içinizde olduğudur ve bilinç ne kadar yüksek olursa sizler Tanrı ile o kadar fazla bir olursunuz.

Bu gezegende yaşamış olan üstatlar o kadar gelişmiş varlıklardı ki, onların melek olup olmadığını bile bilemiyor-dunuz. Bu yüksek bilinçtir ve mümkündür. Bir melek sizi ziyarete geldiğinde, bunun büyük merkezi kaynaktan gelen bir melek mi yoksa bir Pleiadesli mi olduğu hakkında hiçbir fikriniz yoktur çünkü aradaki farkı anlamamanız mümkün değildir. Bu sadece fiziktir.

Bir beyanda bulunmak istiyorum. Pleiadesliler Tanrı değillerdir ama sizin için yapmakta oldukları bir görev sırasında Büyük Merkezi Kaynağı temsil etmektedirler. Gelmekte olanı özgür iradenizle atlatmayı başarılırsanız, ileride bir gün sizlerden de aynı görevi üstlenmeniz istenecektir. Bu tüm Galaksi çapında yayılmış olan çok büyük bir sistemdir ama şimdiye dek hiç kimse size bunu öğretmemiş, size bundan söz etmemiştir. Sizler kendi ruhsal düşünceniz içine sıkışıp kalmış durumdasınız.

Bundan sonra söyleyeceklerim hemen hemen herkesin ağızına gidecektir. Eğer bu söylediklerimi dinliyorsanız ve Dünyada geçerli olan ana akım dinlerinden herhangi birine mensupsanız, size tüm sevgimle çok gerçek bir soru yöneltmek isterim. Galaksinin her yerinde yaşam olduğunu keşfettiğinizde ve bu yaşam formları buraya gelip kendilerini gösterdiklerinde, onların hümanoid olduklarını gördüğünüzde ve bilinç sahibi ve güzel olduklarını anladığınızda, ne yapacaksınız?

İnancınızın, belki de gezegen uğruna yaşamını fedâ etmiş olabilecek olan, bir peygambere sıkı sıkıya bağlı olması halinde yukarıdaki durumda ne yapacaksınız? Uzaklardan gelen bu varlıklar size göre cennetin bir parçası olacaklar mı, olmayacaklar mı? Onları bunun dı-şında mı bırakacaksınız? Onları dışlamak yerine sistemin içine almanız durumunda ne yapacak ve bunu nasıl açıklayacaksınız? Bu durum

için şimdiden hazırlanmaya başlasanız iyi olur çünkü bir gün bu durum ortaya çıkacak.

Sizin tüm Galaksiyi olayın dışında bırakan bir ruhsal sisteminiz var. Sevgili varlıklar, sizler bütünü bir parçasısınız ve bütün bu Galaksideki trilyonlarca ruhu kapsamaktadır. Bu ruhlardan bazıları tohumlanmamışken, bazıları tohumlanmıştır. Doğrudur, içlerinde Tanrı olmamakla beraber ruhları olan bazı varlıklar tarafından ziyaret ediliyorsunuz. Bunu biz biliyoruz, siz biliyorsunuz ama şimdiye dek hiç bu kadar açıklıkla bu konudan söz etmemiştik.

Bu varlıklardan hiçbiri herhangi bir saldırıda bulunmamıştır ve onlardan hiçbiri Beyaz Saray bahçesine de inmemiştir. Bu sizce tuhaf değil mi? Bunun nedeni sizlerin korunmakta olmanızdır. Bu Galakside en yüksek bilinç düzeyine sahip olanlar hâlâ buradalar. Bu da başka türlü niyet ve düşüncelere sahip olan ve sizleri ziyaret etmeyi akıllarından geçirebilecek varlıkları korkutup kaçırmak için yeterlidir. Galaksi çapında bilgelik her zaman hâkim durumunu korumuştur ve bu nedenle de yıldız savaşları veya benzer olaylar ortaya çıkmamıştır.

Sizler aslında kendi düşük bilinç düzeyinizi başkalarına ve bu arada Tanrı'ya da mâl ediyor ve farklı hayaller kuruyorsunuz. Bunu size daha önce de söylemiştik. Sizler düşük insan bilincini Kadir-i Mutlak'a mâl ediyor-

sunuz. Bu bağlamda Tanrı'nın öfkeli olduğunu, kıskanç olduğunu ve ceza verdiğini söylüyorsunuz. Oysa bunların hepsi insani özelliklerdir. Bilimkurgu roman ve filmlerinizde tüm Galakside dolaşp bir sürü savaşlar yapıyorsunuz ama Galakside olanlar çok uzun zamandan beri savaş yapmamışlardır. Onlar çok yaşlı ve çok bilgedirler. Sizler akılda ve bilgeliğe geliştikçe ve DNA'nız farkındalığın yaşamanıza daha fazla girmesine izin verdikçe, pek çok şey keşfedeceksiniz. Ve gelecekte birgün, geriye ve eskiden nasıl varlıklar olduğunuza baktığınızda gülmek zorunda kalacaksınız.

Zaman kapsülleri insanın tohumlandığı zaman ezoterik şekilde buraya yerleştirildi. Onlar o zamandan beri hep buradaydılar. Sizin bilmediğiniz husus onların erken olarak açılıp sonra yeniden kapanmış olduklarıdır çünkü o zamanlar insanlık için bir şablon oluşturdular. Şablon insan bilincine yerleştirilen ve Tanrı'yı arayan bir şeydir. Şablon Tanrı'yı arar. Yaratıcıyı arama fikri, bir insan, bir hayvan veya başka bir canlı bakımından gelişmeyle birlikte sezgisel ve otomatik olarak gerçekleşen bir şey değildir. Bu sadece böyledir ve siz de bunu yaptınız ve halen de yapmaya devam ediyorsunuz. İşte bu şablondur.

Bu şablon geçmiş yaşamların etkisinin devam etmesine izin verdi. Bunun başka bir adı Karma'dır. Şablon sizin ruhsal yaşamınızla birlikte çalışan ve

DNA'nız içinde programlanmış olan pek çok şeye izin vermiştir. Böylece büyümeye başladığınızda zaman kapsülleri işi bitirmek için hazır hale gelmiş olacaktırlar ve bu başlamıştır. Eğer zaman kapsüllerinin ne olduğunu bilmiyorsanız, bu konunun benim celselerimi ve öğretilerimi takip edenlerin çok aşına oldukları bir konu olduğunu söyleyebilirim. Bu bağlamda size daha önce gezegenin güzel taraflarından birinin, sizlere büyümeyle birlikte daha fazla yardım verilmeye başlanması olduğunu söylemişim. Her şeyi tek başınıza yapmak zorunda değilsiniz.

Pleiadesliler tarafından dünyanın 24 ayrı yerine yerleştirilmiş olan ve 12 çift olarak iten ve çeken zaman kapsülleri size yeni bir şablon vermektedir ve bu yeni şablon yaşlı ruhlara gitmektedir. Çünkü yaşlı ruhlar şablonun tezahürlerine başlamış olduğunu hissetmektedirler. Yeni şablon barışın gelmesine ve insanlığının gücünün savaşta değil, barışta yattığıyla ilgili farkındalığın ortaya çıkmasına yardımcı olmaktadır. Eski şablon temizlenmiş olduğu için artık kendi kararlarınızı kendiniz verebilirsiniz. Buna istediğinizi yaratmak için özgür iradeyi kullanmak denmektedir ve şimdiye dek sizler özgür iradenizi barış değil, savaş yönünde kullandınız. Bu durum çok uzun süre boyunca hiç değişmedi ve iyiye gitmedi. Ancak son 50 yılda yeni bir savaş istemediğinizi, her şeyi birbirinden ayırmak yerine birleştirmek istediğinizi gösterdikten ve 2012 yılında işaret noktası

geçtikten sonra bu bilinç değişmeye, zaman kapsülleri açılmaya başladı ve şimdi artık yardım almaya başladınız.

Yeni şablon insan ruhu için önemli olan şeyleri yeniden düzenlemekte ve böylece yaşamda kalma paradigmasının ötesine geçmektedir. Olay bundan sonra güzelleşmektedir. Söylediklerimin kanıtı bundan sonra olacaklardır. Size bazı potansiyelleri söylememe izin verin. Gezegende sizleri geriye doğru çekmeye çalışan eski enerjiler vardır. Geçmişte pek çok uygunsuz olay olmuştur ve bunların şimdiki zamana bile etkileri hâlâ sürmektedir ancak geline nokta insanlık artık hep yapıldığı gibi fetihlerin değil, biraraya gelmenin ve ülkelerin uyum içinde çalışmasının gerekliliğini anlamaya başlamıştır. Artık geçmişteki bilinç nedeniyle yapılmış olan işlerin şimdi yapılmasına giderek daha fazla itiraz gelmektedir.

Tüm kaynakları en iyi şekilde kullanmanın yolunun savaş olmadığı artık anlaşılmıştır. Bu yol ülkelerin biraraya gelmesi ve kaynaklarını ortaklaşa kullanmalarıdır. Bu olgu giderek daha fazla insan tarafından kabul edilmektedir. Maliyeti çok düşük olan enerji için gerekli olan icatlar yoldadır. Bazı icatlar sayesinde herkes için bol su temini mümkün hale gelecektir ve yöntemlerin bazılarında boru hatlarına gerek olmayacaktır. Şimdi hiç aklınıza gelmeyen yerlerden nem ve başka yerlerden ısı elde etmek hem mümkün

olacak, hem de bu işler çok düşük maliyetle yapılabilecektir. Şimdiye dek sizler için gizli kalmış olan bazı doğal süreçlerin kullanılmasıyla herhangi bir yan etki olmaksızın hastalıkların tedavisi de mümkün olacaktır. Pleiadesliler bu yollardan geçtiler ve bunları yaşadılar. Onlar size benzerler, hem de çok benzerler. Bu işler olurken pek çok varlık bunu izledi ve sizden bazıları da oradaydı. Eskiden Pleiadesli olan bazıları insan olarak ortaya çıkıp gerekli işleri yapacaklar ve icatları sizlerin kullanımınıza sunacaklar. Tesla bu geri gelen eski Pleiadeslilerden biri olacaktır. Hazır olduğunuzda Tesla sizlere kuantum merceği sunacaktır. Bu konu hakkında daha önce konuşmuştuk.

Sözü edilen şablon size Pleiadesliler tarafından yerleştirilmiş olan zaman kapsülleri tarafından verilmiştir. Bu aslında fiziktir, çünkü fizik bilinçtir ve bilinç kıvama getirilmiştir. Gezegende ve dolayısıyla manyetik alan içinde bulunan her insan, zaman kapsüllerinin DNA'sı tarafından etkilenmiştir. Böylece Tanrı arayışı sezgisel hale gelmiştir. Sizler uzunca bir süre ile çok tanrılı sistemleri denediniz ama epey zamandır Dünyada genel olarak tek tanrılı dinlerin hâkimiyeti vardır. Gerçi hâlâ kimin nasıl tapınması gerektiği konusunda anlaşmazlıklar sürmektedir ama monoteist dinler hakim durumdadır. Bu durumda da yakında bazı değişimler ortaya çıkacaktır ve hoşgörünün daha ön plana çıktığına şahit olacaksınız ama bu ağır seyreden bir süreç olacaktır.

tır. Gezegende mücadele artık daha çok ruhsal alandadır. Eğer dikkat ettiyseniz, kaynaklar o kadar ön planda değildir. Olay daha çok karanlık ve aydınlıkla ilgilidir. Size bunun gelmekte olduğunu söylemiştim ve dediğim gibi de oldu.

Aranızdan kaçınız elinizi kaldırıp bu bilinç devrimine şahit olacak kadar yaşadığımız için Tanrı'ya şükretme cesaretini gösterebildiniz? Yeniden geri gelmek istiyor musunuz, istemiyor musunuz? Geri geldiğinizde farkındalık ve bilgelik açısından daha farklı olacağını söylememde hiçbir sakınca yok. Bunu size vaat ediyorum. Daha önce de söylemiş olduğum gibi, torunlarınıza iyice bakın diyorum. Onlarda pek çok şeyi görebileceksiniz. Kaçınızın torunları gözlerinizin içine bakıp geçmiş yaşamlarında kim olduklarını söyledi? Onlar bunu biliyorlar. Gerçi tam olarak bilmiyor olabilirler ama sezgileri onlara ilk kez burada bulunmadıklarını söylüyor.

Sizler geri geldiğinizde zaman kap-sülleri daha da fazla açılmış olacaklar ve şablon belleğinizin akaşik açılımına yol vermiş olacaktır. O zaman sizler de olguları tam olarak anlamıyor olabilebilirsiniz ama size geçmişinizin bilgeliğine başvurma olanağına sahip olacağınızı söylediğimde bana inana-bilirsiniz. O gelişinizde şimdi yaşamış olduklarınızı yeniden yaşamak zorunda kalmayacaksınız. Sizi pek çok yaşam boyunca karanlıkta tutan eski enerjiye vedâ edebilirsiniz. Daha önceki yaşam-larınızda yaşamış olduklarınızdan

dolayı doğar doğmaz içinizde korku yaratan eski enerjiye vedâ edebilirsiniz. Hiç beklemediğiniz bir yeni enerjiye merhaba diyebilirsiniz. Bu enerji sizin hak ettiğiniz şekilde akaşınızda bulunan o bilgi hazinesinden, bilgelikten ve deneyimlerden yararlanmanızı sağlayacaktır. Zaten üstatlar da aynen bunu yapmışlardı sevgili varlıklar. Bu bizim size vaadimizdir.

Bu gezegende yeni insanlığa hoş geldiniz. Bunu öğretiyoruz çünkü şimdi bunu gördüğümüz gibi geçmişte de görmüştük. Bu sizin açınızdan beklediğiniz, öğretmiş ve görmüş olduğunuz her şeyden farklı olan bir özelliktir. Bunlar gerçi güzel şeyler ama bu nedenle de bunlara inanmakta zorluk çekiyorsunuz. Size söylediğimizi unutmayın. İnsan gibi düşünmekten vazgeçin. Mantıklı olanlar hakkında düşünmeye başlayın. Geleceğe bakarken Dünya vatandaşı değil, Galaksi vatandaşı gözlüğüyle bakın. Sizlere tüm bunları anımsama çağrısı yapıyorum çünkü aslında bunların hepsini daha önce yaşadınız ve görüp geçirdiniz sevgili yaşlı ruhlar.

Günün mesajı budur. Eğer inanırsanız, çok güzel bir mesaj olduğunu anlayacaksınız. Buradan kafanız karışık olarak değil, huzur içinde ayrılmanızı istiyorum. Bilmeniz gereken husus içinde bulunduğunuz zamanın bu gezegenin kadim halkları tarafından öngörülmüş olduğu ve şimdi sizin tam o söylenenleri birebir yaşadığınızdır. Ve öyledir.

“Lütfen Yeni Yılda
Aboneliğinizi
Yenilemeyi
Unutmayınız!..”

Değerli Okuyucularımız

Sevgi Dünyası Dergimiz
Haziran 2007 tarihinden
başlamak üzere yalnızca
abonelerimize ulaşmaktadır.

Bizlerle olmaya devam etmek istiyorsanız,
Haberleşme Adresi: sevgidunyasiyayinlari@gmail.com
En içten sevgilerimizle
Sevgi Dünyası

Adı, Soyadı: .....
Adres: .....
Posta Kodu: .....
İlçe: .....
İl: .....
Tel: .....

2015 yılı için tek dergi fiyatı: 7.00 TL

Abone ücreti: Yurt içi 80 TL

Yurt dışı 100 TL

Posta Çeki No: 10214085 (Sevgi Yayınları)

İş Bankası IBAN: TR77 0006 4000 0011 0180 6837 24

Ayşegül Kayserilioğlu hesabı

Kişisel Gelişim Programları
Şirketlere Özel
Koçluk Hizmeti
Telkinle Zayıflamak
Telkinle Sigara Bırakmak
Evlilik Okulu
Çocuk ve Gençlik Sorunları
Ölçme ve Değerlendirme
Eğitim

TANALTAI

PSİKOLOJİK DANIŞMANLIK MERKEZİ

Tel: (0216) 414 25 10
E-mail : tanaltay@psikolog.org
www.psikolog.org • www.tanaltay.com